

SUGÁR LÁSZLÓ:

A Postás Szakszervezet VIII. kongresszusára

Ahogy táviródrótok, kábelek
szövik át hazánk tájait
mint továbbító idegek
az akarást mozgásba hozva,
úgy indul ötvenezer postás
gondolata bogozva
az óhaj, hogy sima valóvá érve,
igaz célok jó reményét kibontva
a holnapot bölcsen felmérje,
s haladjon újabb stációkra.

Okos szó kell most, egyszerű beszéd;
nem világmegváltó szavak,
kenyér-szagú őszinteség
tarisnyánkban útunkon végig,
derűt hordozva akkor is, ha
nem érünk könnyen az égi...
nem délibáb-kergető csalódás,
de munka kell! valóságos jövő!
a kicsiből így válhat óriás,
így lesz a ma dús holnapra nővő.

Sorsát az ember önmagában hordja
egyen vagy nép, most egyre megy...
feladatát biztosan megoldja
ha a világ örömet, gondját
vállalva mind dolgos kezekkel,
ezer bogból egy szállá bontják...
A kis kavics nagy gyűrűt ver a
vízben...
egy csepp így osztódik fel millióra,
hogy újra egyesülve egyben
a nagy egészet átkarolja.

A nagy egész a szántóföld, a ház,
a híd, az utca és a gyár,
folyó, hol szellő dudorász,
családunk képe szobánk falán,
ereszcsatorna, bárányfelhő,
szép vasárnap délután...
mind-mind a nagy egész, mit
összefogva
szépíteni kell holnapjaink során,
egyszerű szóval, eggyé forrva,
a postások kongresszusán!

JUBILEUMI ÜDVOZLET

Írta: Horn Dezső a közlekedés- és postaügyi miniszter
első helyettese

Egész társadalmunk, kormányzatunk és mi magunk ünnepélyes keretek között emlékezünk az önálló Magyar Posta születésének századik évfordulójáról. 100 éves a Magyar Posta — mondjuk sokat ezekben a napokban. Arra az időszakra gondolunk, amely a több száz éves magyarországi postaszolgáltatás 1867-től napjainkig tartó utolsó szakaszát öleli fel.

Az emlékezés fényét és melegét nem gyengíti, sőt a régi posta és a régi postások dolgozó elismert munkájának értékét sem kisebbíti, ha őszintén és világosan válaszolunk arra a kérdésre, hogy Postánk valóban 100 éve független-e, valóban 100 éve magyar?

A postaszolgáltatás minden modern társadalom számára nélkülözhetetlen. A politikai, gazdasági és a kulturális élet, ennek irányítása korszerű postaszolgáltatás nélkül elképzelhetetlen. Ezért vált minden ország postai intézménye az államigazgatás, a vezetés és a végrehajtás egyik fontos eszközévé, s mint ilyen az uralkodó társadalmi rendszer hivatalos részévé, támaszává.

A mi nemzetünk 1848-as értelemben vett igazi függetlensége és magyarsága 1867. után az Osztrák-Magyar Monarchia keretén belül továbbra is a legvalószínűbb szellemi hazafiak, a magyar nép hön óhajtott vágya, célja maradt. Az 1867-es kiegyezés egy sor intézkedéssel próbálta a magyar függetlenség érdekeit, — legalább is látszatra — szolgálni, megoldani. Egy ilyen volt a sok közül a Magyar Posta kiválása az Osztrák-Magyar Postából. Kétségkívül haladó lépés volt ez, az önállóságon túl lehetővé tette a posta magyarosításának elindítását. De minden elért eredmény ellenére lehetett-e igazán önálló és valóban magyar az Osztrák-Magyar Monarchia „Magyar Posta”? Lehetett-e előbb független és magyar a Posta, mint a nemzet? Világos, hogy nem! Ezt nemzetünk későbbi történelme is bizonyítja. 1918-ban a monarchia szétesése után a magyar nemzet önállósága formálisan lett csupán valóság. Sőt, egy rövid időre az 1919-es Tanácsköztársaság alatt felcsillant a nemzet valóságos függetlenné válásának reménye is. A leverett 1919-es forradalom utáni nacionalista, sovinszta propaganda hatása alatt még sokan elhitték, hogy nemzetünk független, majd a II. világháború éveiben azt, hogy a magyarság érdekei a fasiszta Németország oldalán biztosíthatók. Ez volt ha-

zánk történelmének legsötétebb korszaka. A II. világháború tragikus eseményeinek tükrében csak az örültek, a gonosztevők és a magyar nép sorsa iránt mindig közömbös uralkodó körök, hogy a korszakban a magyar nép legjobbjainak, az igaz hazafiaknak, a kommunizmusnak, a haladó erőknél álláspontját, hogy a valóságos magyar nemzeti függetlenséget, a magyar dolgozó nép érdekeit nem a fasiszta Németország gyarmatának, a világreakció fegyveres segítségével kell képviselni. Horthy-Magyarország a valóságban független sem volt és magyar sem volt. Következésképpen a lényegét tekintve nem voltak, mert nem is lehettek ennek a rendszernek a magyar nép valóságos érdekeit képviselő intézményei. Nem lehetett ilyen a Magyar Posta sem.

1945. új korszak kezdetét jelentette a magyar nép történetében. Hazánk felszabadulása után nemcsak nemzeti függetlenségünk vált valósággá, hanem a legigazibb magyar érdekek teljesülése is.

A dolgozó magyar nép érdekeinek szolgálatára épül egész szocialista rendszerünk. Történelmünk során először menetelünk együtt az emberi haladás legjobb képviselőivel.

A 100 éves Magyar Posta dolgozóit, idősebbek és fiatalok, több, mint 20 éve becsülettel vesznek részt a független, szocialista haza építésében. Munkájukat népköztársaságunk vezetői, egész dolgozó népünk becsüli és elismeri.

Ezért mondhatjuk a rövid történeti visszapiantás végén nyugodt lelkiismerettel, hogy a 100 éves Magyar Posta nemzetünk, népünk szolgálatában vált igazán függetlenné, magyarrá és egyre inkább szocialistává.

Nem kétséges, hogy a jubiláló postások dolgozói és vezetői megtisztelő hivatásuknak tartják népünk, államunk hírközlési igényeinek kielégítését és a szocialista társadalomhoz méltó emberi kapcsolatok kialakítását a Posta, a Posta dolgozói és a szolgáltatásokat igénybe vevő üzemek, intézmények, valamint a felek között.

A jubileum alkalmából szívből köszöntöm az öntudatos, fegyelmezett és szorgalmas postás dolgozókat, vezetőket, a szakszervezet, a mozgalmi szervek áldozatkész aktivistáit.

Gratulálok a kitüntetteknek! Jó egészséget, sok sikert és boldogságot kívánok minden postás családnak.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJENEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Miről beszélnek,

ha a kongresszuson felszólalnak?

ESZES ELEMÉR, a Dél-Pest megyei Távközlési Üzem dolgozója ugyancsak Elemér nevű fiának pályaválasztásáról beszélne:

„Csaknem két évtizedes postai szolgálatomat élethivatásnak tekintem. Ezért vagyok elégedett azzal, hogy a fiam is a Postát választotta élethivatásul. A Bp. 72. sz. postahivatalban kezelőgyakornok, napi 4 órai elfoglaltsággal. Az általános iskola 8. osztályának elvégzése után határozottan jelentette ki, hogy ő is postás kíván lenni. Elhatározásához sok sikert kívántam. Nehéz, de nem rossz pályát választott, mert a kezelők társadalmi megbecsülése ma semmivel sem kisebb a többi postásénál.”

A fiú: „Szüleim példáján mindig arra készültem, hogy postás leszek. Az őszön kezelői tanfolyamra megyek. Tudom, hogy a későbbiekben nehezebb lesz a munkám, de azt becsülettel fogom végezni. Ha kell, a kézbesítői munkakörtől sem riadok vissza.”

NAGY JÓZSEF egyesített kézbesítő (Bp. 70.):

„Munkakörülményeink általában kielégítőek. Növekvő könnyebbé vált a levelezészekrénnyel felszerelése, bár ezt a folyamatot lassítja a könyvelt küldemények számának növekedése. Nem elégséges még a közületek flókbérlése. Ebben a vonatkozásban még sok tartalek tárható fel. Például, hogy az Anatómiai Intézet és a vele egy tömbben levő egyetemi intézmények fiókot béreltek, a napi táska-súly mintegy 4 kilóval csökkent.

Az állandósuló mellék munkák jelentenek külön megterhelést a kézbesítőknek. Ilyenek például a szerencse-sors-jegy, vagy éppen most az olimpiai sorsjegy árusítása. Ezeknek az elhelyezése üzlet-szerzői működést kíván. Mindenkinek el kell adnia az adagját. Remittenda nincs. A maradványt gyakran a kézbesítő veszi meg. A helyes az lenne, ha az ilyen árusítást a Posta bizományban vállalná.

Eddig is sokat köszönhetünk munkakörülményeink megjavításában a szakszervezetnek, de kérjük a további segítséget is.”

TÓTH LÁSZLÓ külterületi kézbesítő (Cegléd 1.):

„A tanyavilágot járjuk 17 társammal. Egy brigádban dolgozik a 18 külterületi kézbesítő. Napi teljesítményünk átlag 15 kg-os táskával 45–50 kilométer. Kerékpárral közlekedünk, bár járáskorban sehol sincs kövezett út. Száraz időben a homok, nedves időben pedig a sár nehezíti a munkánkat. MOPED-dal lehetne rajtuk segíteni. A kézbesítés mellett értékeiket is árusítunk. Ez sokszor a küldemény felvételét is jelenti, mert gyakori: „Postás bácsi, várja meg, amíg megírom!” Ezek az idők nem szerepelnek a létszámnormában. Úgy érzem, hogy a végzett munkánkat megfelelően a fizetésünk igazságszerű rendezése jogos kívánságunk.”

UNGVÁRI TAMÁS névvel távközlési kezelő (Cegléd 1.):

„Tízennégy éve vagyok távközlési kezelő. Nagy könnyebbé vált a nemi munkám, a hét órára való csökkentése. Nehézítő körülmény a gyakran előforduló rossz beszédérthetőség, amikor a távolsági beszélgetéseknél a beszélgetést közbevetíteni kell. A munka a forgalom növekedésével nárhu-zamosan növekszik. Tíz év alatt az előfizetők száma öt-százról nyolcszázra emelke-

dett. A forgalmas időben a beültetés már kevés; egy négyórás munkaerő alkalmazása feltétlenül szükségesnek látszik.”

JÓNA BÉLANÉ (Budapest 62., felvételi osztály):

„A felvételi szolgálat nehézségei az ország összes felvevő postahivatala között a mi hivatalunkban sűrűsödnek a legjobban. Itt a felvételi osztályon dolgozni annyit jelent, hogy a munka a szolgálat első percétől a lezámolás utolsó percéig szakadatlan.

Mindazt, ami szükséges a teszt, hogy feleltessék foglalkozzunk a munkaidő-csökkentéssel. Munkánkat eddig is jelentősen könnyítették a kezelők különféle egyszerűsítései. Igen jól működik és könnyebbé tette a munkát a fémpénz-számológép. A hivatalnál 22 ezer kamatozó betétkönyv van; ez indokolta tényleg a takarékszolgálat olyan géppel való ellátását, mint amilyet az OTP fiókjai használnak. Kívánságunk ennél szerényebb: nincs a hivatalban egyetlen használható kézi sorszámozó bélyegző, így az utalványok bevételi számát és a táviratok pénztári számát kézzel kell az úrlapokra körmőlni. A létszámnorma képlete lehet, hogy elméletileg helyes; a forgalom azonban erről nem akar tudomást venni.”

TARR JÁNOS, a Dunakeszi 1. postahivatal vezetője:

„A felszabadulás előtt hivatali kisegítőként kezdtem, majd utána postakiadó voltam. A hivatali kisegítő semmiféle fizetést nem kapott. A kiadó a legszerezyebbet, amennyire a postamester a fizetését le-szoríthatta. Jogilag teljesen ki-voltunk szolgálatban. Munka-idő, fizetés szabadság ismeret-len volt. Ha a kiadó mégis szabadságra akart menni, helyettesről kellett gondoskodnia

és erre az időre a fizetését a helyettes kapták. A postamesteri kézbesítők helyzete hasonló volt. Saját ruhában dolgoztak. Feladatuk körébe a leg-többször a postamester háztáji gazdaságának napszamos munkája is beletartozott. A postamester természetesen vette, hogy a kiadó ha nő, egyúttal az ő háztartási alkalmazottja is. A férfi kiadók sokszor fát vágtak, járdát söpörtek, kertet ápoltak stb. De élni kellett és vállaltuk. Ma már nyitva áll előttünk az érvényesülés útja. Példa erre hivatalunknál az 50 éves Harangozó László kézbesítő szaktársunk esete, aki a napokban érettségizik a forgalmi technikumban. Ez is elképzelhetetlen volt a múltban. Még a folyó évben egyébként felépül az új hivatal és ez újabb jelentős javulást hoz a hivatal dolgozóinak munkakörülményeiben.”

NÉMETH KÁROLY kábel-szerelő (Kábelüzem):

„Csaknem 30 évvel ezelőtt kezdtem a Kábelüzemnél dolgozni. Akkor valamennyi rész-lege a Páva utcai telepen volt összezsúfolva. Az újabb telep-helyek létesítése a munkakörülményeinket lényegesen megjavította, helyzetünk azon-ban csak az új központi telep felépülése után válik majd ki-fogástalanná.

A felszabadulás előtt kb. 80–100 szerelő dolgozott üze-münkben, ma 220. A háború előtt csak Budapest területén dolgoztunk és a város külön-böző helyeire kétkerekű kézi-kocsin töltük ki a szerszámokat. Szociális ellátásban egy-általán nem részesültünk. Ma üzemi étkeztetés, meleg fürdő van. Fizetésünk is olyan, amely — a hasonló szakmákat te-kintve — megfelel az orszá-gos átlagnak.”

Jankovich Lajos

A Posta centenáriumi ünnepségeinek eseményei

Az ünnepségsorozat június 19-ével vette kezdetét. A Postavezérgazgatóság dísztermében Horn Dezső a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese adott tájékoztatót a magyar sajtó képviselőinek.

20-án, az igazgatóságok és központi hivatalok, üzemek székhelyeiken jutalomkiosztással egybekötött centenáriumi ünnepségeket tartottak.

21-én, Nemes Sándor vezérgazgatónál tartott ünnepélyesen megnyitotta a Postatörténeti Kiállítást. Ugyanezen a napon szakszervezetünk székházában a szakmai és mozgalmi szervek vezetői találkoztak, ahol Horn elvtárs tartott ünnepi beszédet. Ezt követően kitüntetések és jutalmakat osztott ki a több évtizedes postai szolgálattal rendelkező dolgozók között.

22-én, a parlamentben a több évtizedes postai szolgálattal rendelkező dolgozók részére kormánykitüntéseket osztott ki. Ezt követően a külföldi és a meghívott vendégek részére dr. Csanádi György közlekedési és posta-ügyi miniszter adott fogadást. 24-én és 25-én, a külföldi vendégek balatoni, illetve dunai kiránduláson vettek részt. Este az Erkel Színházban rendezett díszünnepség keretében dr. Csanádi György közleke-

dés és postaügyi miniszter tartott ünnepi beszédet.

A centenáriumi alkalmából a Szocialista Posta című lap júniusi száma jubileumi cikk-annyaggal reprezentatív kiállít-sásban, sok képpel jelen-t meg. Későbbi időpontban a Szocialista Posta külön kiadásában számol be a centenáriumi ünnepségsorozat esemé-nyeiről. „Jubilál a Magyar Posta” címmel film készül, amely rövid visszapiantás után a Posta mai életét mu-tatja be. A „Meséi a posta-kürt” című film a fővárosi mozikban ismételtelen bemuta-tásra kerül.

Az ünnepségek idején egy héten át alkalmi bélyegzés lesz a kijelölt budapesti és megyeszékhelyi postahivatalokban. A Bp. 62. és 72. sz. postahivatalok júniusban „Száz éves a Magyar Posta” feliratú bélyegzőlenyomatot alkalmaznak. A rádió és televízió műsorában riportok-ban, tudósításokban adnak hírt az eseményekről. Június-27-én, „Mai vendégünk” sorozatban a Posta munkájáról szóló beszélgetést láthatunk Horn Dezsővel, a miniszter első helyettesével.

Lapunk júniusi számában tudósításokban tájékoztatjuk olvasóinkat az ünnepségek eseményeiről.

SZÁMVETÉS ÉS ELŐRETEKINTÉS

A központi vezetőség jelentéséből

A központi vezetőség jelentése 1963. márciusától ad összefoglaló elemzést a Postások Szakszervezetének munkájáról. Az elmúlt négy esztendő is eseményekben gazdag időszak volt, amelyben a szakszervezet előre lépett kétirányú feladatának teljesítésén.

Eredményeinkből

A jelentés összegezi a Posta II. ötéves tervének teljesítését, különös figyelmet szentelve a termelékenység és az önköltség alakulására. Figyelemre méltó a termelékenység évenkénti átlagos növekedési ütemének alakulása: Legnagyobb ütemben az építőipar területén emelkedett, s ezt elsősorban az üzemi és munkaszervezési intézkedések segí-

—Miskolc, Győr—Pápa közötti összeköttetés.

A vezeték nélküli hírközlés fejlesztésével a tervidőszak alatt több új televízió-adóállomást létesítettek. Továbbá néhány nemzetközi és hazai mikrohullámú összeköttetést hoztak létre.

Bár a postaforgalmi szolgáltatás fejlesztésére kisebb összeg jutott (hiszen a vezetékes és

tanak bővítése mellett az adások minőségének javítása komoly feladatok háruinak és az üzembiztonság fokozása. abban, hogy segítsék a terv-

A televízióelőfizetők számának növekedése mellett egyenletesen gyarapodik a rádióelőfizetők száma is

A postai szolgáltatások területén a legfontosabb a minőség további javítása, az ügyfelek kulturáltabb kiszolgálása, a hivatalok korszerűsítése és természetesen a kezelés, a szállítás, az anyagmozgatás gépesítése. Csak néhány kiragadott példa a soron következő feladatokból: a tervidőszak alatt többek között 145 000 — a fővárosban 48, vidéki városokban 40, falvakban 7 ezer főállomást és 50 ezer alközponti mellékállomást kell felszerelni. Megépül Budapesten az új belföldi és nemzetközi távvalaszto központ. Befejeződik a belföldi és nemzetközi táviró- és telephálózat automatizálása.

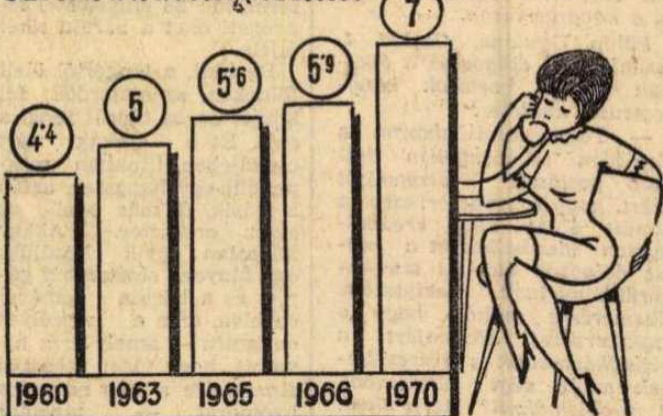
feladatok végrehajtását. Nagyon lényeges szerepük van a tervező munka javításában. A tervjavaslatok kidolgozásában való részvétel kétségkívül a szakszervezeti munka szerves részévé válik. Nyilvánvaló, hogy a szakszervezeti közreműködés a tervek véleményezésében, megvitatásában és kidolgozásában mindenekelőtt a dolgozók fokozottabb bevonását jelenti, előtérbe kerül a dolgozók észrevételeinek, javaslatainak előzetes kikérése, ezek érvényesítése csakúgy, mint a tömegek bevonása a végrehajtás ellenőrzésébe.

A nyereség és az üzemi demokrácia fejlesztése

A szocialista munkaverseny megnövekedett követelmények között nyilvánvalóan még inkább emelkednie válik a sikeres munkának. A szocialista brigádmozgalmak eddigi eredményei nagyon biztatóak. 1963-ban például a szocialista címet elnyert brigádok száma 362, 1966-ban pedig már 1139 volt.

eddigiekénél is nagyobb erőfeszítést igényel az üzemi demokrácia fejlesztése. E vonatkozásban legfontosabb a termelési tanácskozások gondos előkészítése és lebonyolítása. Jelentős eredményként kell megemlíteni, hogy a termelési tanácskozásokon ma már a dolgozók mintegy 70—80

A 100 LAKOSRA JUTÓ TÁVBESZÉLŐ HELYEK SZÁMÁNAK ALAKULÁSA

Figyelemre méltó a távbeszélőhelyek számának budapesti és vidéki emelkedése.

Fontos követelmény, hogy a különböző munkaversenymozgalmakban élénjáró dolgozók, egyének és közösségek erkölcsi és anyagi megbecsülése mind a szakmai, mind pedig a szakszervezeti vezetők előtt elsőrendű szerepet nyerjen. Meg kell említeni, hogy ezen a téren a II. ötéves terv időszakának eredményei igen biztatók voltak, hiszen — hogy csak a dolog anyagi részét emeljük ki — a II. ötéves terv időszakában a postás dolgozók jó munkájukért mintegy 30 millió forint jutalomban részesültek.

A soron következő időszak szakszervezeti munkájában az

százaléka tevékenyen részt vesz. Bár kétségkívül jelentős eredmény, hogy a javaslatok többségére rövid időn belül válaszolnak, mégis még mindig gyakran elmarad az érdemi intézkedés. A termelési tanácskozások eredményesebbé tétele érdekében — ami egyszerűen szólva lényegében egyet jelent az üzemi demokrácia fejlesztésével — mindenekelőtt arra van szükség, hogy a jövőben sokkal nagyobb gondot fordítsunk nem csak a javaslatok megválaszolására, hanem az intézkedésekre, a végrehajtás ellenőrzésére is.

Az élet- és munkakörülmények javításáért

A postás dolgozók életszínvonalának, élet- és munkakörülményeinek alakulása a vizsgált időszakban lényegében a céloknak megfelelő volt. Az évenkénti átlagbérfelvezetésen kívül az 1964. január 1-vel végrehajtott bérendezés hatására, amely a bérszínvonal elmaradását volt hivatott felszámolni — évi 103,5 millió forinttal növekedett a postások keresete. A postai bérrendezéssel jelentősen csökkent az egyes népgazdasági ágak és a Posta dolgozóinak keresete közötti

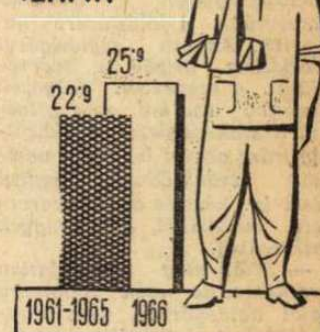
különbség, javultak a kereseti arányok. Sikertől elvárt az is, hogy az alapbérrel belülről a rangbér és a munkaköri bér között megtartsák a 60—40 százalékos arányt. A szolgáltatások minőségének javítására — de ahol indokolt volt, a mennyiség fokozására is — az alapbérrel felül elsősorban az üzemi jutalom ösztönzőbb elosztásával törekedtek. Nagyon hasznosnak bizonyult még, hogy az üzemi jutalom kifizetésének időpontját közelebb hozták az értékelés és a végrehajtás időszakához.

A munkavédelem és munkaséltetés területén is megvalósítható bizonyos előrehaladás. Az új és korszerű hivatalokban, üzemekben javultak a munkakörülmények, a munkabiztonság és a szociális ellátottság. A III. ötéves tervben további jelentős lépések történnek. Míg a II. ötéves tervidőszakban munkavédelmi, kulturális, szociális és sport célokra 30 millió forint, az egész beruházási keret 2,1 százaléka jutott, addig erre a III. ötéves tervben 56 millió forintot, a beruházások 2,6 százaléka fordítják. Megépül többek között a 100-as postahivatal és vele együtt a posta legnagyobb szociális és oktatási intézménye. A tervidőszakban csaknem 200 kis postaház korszerűbb elhelyezése oldódik meg.

Jelentősen javít a munkásszállásokon lakó dolgozók helyzetén a III. ötéves terv időszakában felépülő több új korszerű munkásszállás.

Az egészségügyi helyzet javítása érdekében eddig tett intézkedések csak kismértékű enyhülést eredményeztek, szá-

AZ EGY BALESETRE JUTÓ KIESETT MUNKANAPOK SZÁMA

mottevő javulás nem következett be, a táppénzes létszám nem csökkent. Ezen a területen az elkövetkező tervidőszakban az eddiginél sokkal körültekintőbb, átgondoltabb intézkedésekre van szükség.

A szocialista tudat formálása

A szakszervezet politikai és kulturális nevelő tevékenysége az utóbbi években a mozgalmi munka minden területén hatékonyabban érvényesül. A szocialista tudat formálásában továbbra is azt az alapelvet kell szem előtt tartani, hogy mindenekelőtt azokat a kérdéseket oldják meg, amelyek a legszorosabban összefüggnek a postás dolgozók mindennapi életével. Bebizonyosodott, hogy bizonyos szociális, bér- és egészségügyi, valamint munkavédelmi intézkedések, továbbá a kedvezőbb munkafeltételek és munkakörülmények biztosítása, egyes rétegek szociális és egészségügyi helyzetének javítása csakúgy, mint az erkölcsi és anyagi ösztönzők helyes alkalmazása, vagy éppen az üzemi demokrácia fejlesztése — mindmennyi nélkülözhetetlen eszköz a szocialista tudat formálásában.

A szakszervezet szervezeti erejének növekedése, az irányítás fejlesztése is nélkülözhetetlen követelmény a soron következő időszakban. Tovább kell javítani a választott szer-

vek működését és munkamódszereit, különös gondot fordítva mindenekelőtt arra, hogy a kollektív vezetés mellett a személyes felelősség az eddiginél jobban érvényesüljön. Nagyon fontos, hogy több figyelmet fordítsanak a helyi tapasztalatokra a határozatok végrehajtásának ellenőrzésében is. Fontos szerepet tölthetnek be ebben a szakbizottságok. A szakszervezeti aktivisták megbecsülése és védelme nagyon jelentős eszköz a tömegbefolyás erősítésében. Az utóbbi években kétségkívül sok történt annak érdekében, hogy mindenütt megbecsüljék a közösségért végzett munkát. Mindenekelőtt az alapszervezetek, tevékenységük erősítését kell szorgalmazni, elsősorban a bizalmi meg fokozottabb támogatásával. Az egész szakszervezeti munka hatékonysága és sikere szempontjából az erőket arra kell összpontosítani, hogy a dolgozókkal legközelebbi kapcsolatban álló bizalmi munkáját mindenütt sokkal magasabb színvonalra emeljék.

V. I.

Felkészülés az átmenetre

Igen komoly feladatokat állított a Posta dolgozói elé a III. ötéves terv. A gazdaságirányítás új rendszerére történő átmenet szükségessé tette a III. ötéves terv átdolgozását. Nyilvánvaló, hogy az ez évi feladatok végrehajtása mellett, egyidejűleg elő kell készíteni az új gazdasági mechanizmus

postai előírásainak bevezetését. Így a következő tervében már fokozatosan érvényesülhetnek az új követelmények. A III. ötéves terv fő feladata változatlanul mind a belföldi, mind a nemzetközi távbeszélő-szolgálat fejlesztése, továbbá a rádió- és televízió-adóállomások hálóz-

Pályázati felhívás

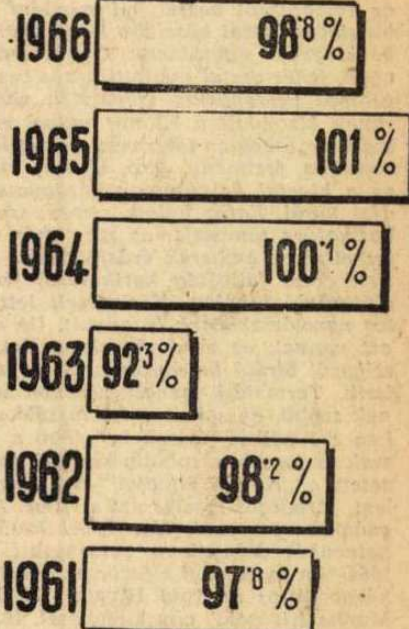
A Szakszervezetek Országos Tanácsa — az Európa Könyvkiadó részvételével — pályázatot hirdet az üzemi (szakszervezeti) könyvtárak olvasói részére, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére, „Miért tetszett?” címmel. A pályázók írják le, hogy a szovjet szépirodalom mely alkotása (vers, próza, dráma), és miért nyerte meg legjobban tetszésüket. A pályázaton részt vehet a szakszervezeti könyvtárak minden olvasója. A pályamunkák nem lehetnek hosszabbak 5 ritkán gépelt oldalnál. Beküldési határidő: 1967. augusztus 1; SZOT, Budapest, VI., Dózsa György út 84/b. A borítékra fel kell tüntetni a „Miért tetszett?” megjelölést. A pályázat jelígis. Zárt, jelígis borítékba mellékelni kell a pályázó nevét, foglalkozását, életkorát és lakcímét, valamint, hogy melyik szakszervezeti könyvtár olvasója.

A pályamunkákat szakértőkből álló zsűri fogja elbírálni. Eredményhirdetés és a pályadíjak kiosztása 1967. november elején.

Pályadíjak: I. díj: 2 személyes társasutazás a Szovjetunióba (10 napos), II. díj: szovjet gyártmányú filmfelvétel és 300 forint értékű könyv, III. díj: szovjet gyártmányú fényképezőgép és 200 forint értékű könyv, IV—V. díj: Egy-egy Sokol táskarádió és 200 forint értékű könyv, VI—X. díj: Egyenként 300 forint értékű könyvtulajdon és 200 forint értékű könyv.

SZOT Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztály

ÚJÍTÁSOK BEVEZETÉSI ARÁNYA %-BAN

Táborozzunk Ómassán!

A Miskolci Postaigazgatóság működő Postás Sportklub a postás dolgozók sátrátáborozását ez évben július 5-től, augusztus 12-ig két hetes csoportokban, a Bükk hegységben lévő Ómassa község közelében (Lillafürednél) megszervezi.

A táborozás jó üdülést biztosít azok számára, akik szeretnek a természetben lenni, a turisták és a kötetlen időböltésért. A táborhelyről kellemes kirándulások lehet tenni Bánkútra, Szentlélekre, Jávorkútra stb. Az elhelyezés kényelmes ágyakkal,

ágyaneművel felszerelt nagyméretű sátrakban történik. Ebédet 7—3 forintos önköltségi áron biztosítunk. Reggeliről a táborozó gondoskodik. (A községben élelmiszerbolt van.)

Részvételi díj naponta és személyenként 6 forint.

A részt vevők csomagjainak ki- és beszállításáról a tábor vezetője gondoskodik. A táborozással kapcsolatos részletekkel felvilágosítást ad és jelentkezéseket elfogad: Postás Sportklub Elnöksége Miskolc, Postaigazgatóság.

A választók megbízása

A kongresszusi küldöttek közül néhányat megszólítottunk abból a célból, hogy meg tudjuk: kit mivel bíztak meg a szervezett dolgozók, mit kívánnak elmondani — ha szót kapnak — a szakszervezet VIII. kongresszusán.

— Üzemünk, a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem 1966. április 1-én jött létre 4 üzem összevonásával. Az eltelt idő egyik legjelentősebb eredménye, hogy a hosszlevegő pincében lévő vonalfelügyelői irodákat korszerűen a földszintre helyezték. Az szb segítségével szocialista brigád is szerveződött. A szervezett dolgozók növekvő bizalma megnyilvánul a szakszervezet, a közönség iránt abban is, hogy nemcsak érdeklődnek, hanem részt is kérnek a szakszervezeti munkából, a közügyek intézéséből.

— Akad még megoldatlan probléma, de ezek többnyire saját hatáskörben nem intézhetők el. A dolgozók a szociális

ellátottság és a munkakörülmények miatt panaszkodnak a legtöbbet. A munkahelyeken nincs tisztálkodási lehetőség.

— A hálózatos szaktársak szava tettek, hogy a kesztyű és a téli munkaruha minősége nem megfelelő. A vonalfelügyelői dolgozói kéri, hogy az interurbán központi dolgozóhoz hasonlóan kapjanak ők is védőtűt. A kért azzal utasították el, hogy erre ők nem jogosultak.

— A kongresszus határozatait a földszintre helyezték. Az szb segítségével szocialista brigád is szerveződött. A szervezett dolgozók növekvő bizalma megnyilvánul a szakszervezet, a közönség iránt abban is, hogy nemcsak érdeklődnek, hanem részt is kérnek a szakszervezeti munkából, a közügyek intézéséből.

— Akad még megoldatlan probléma, de ezek többnyire saját hatáskörben nem intézhetők el. A dolgozók a szociális

évek óta szakszervezeti tisztségviselő is. — Sokat járok a megye postás dolgozó körében, ismerem eredményeiket, gondolataikat. A dolgozók arra kértek, mondjam el a 40 éves szolgálatért járó jubileumi jutalommal kapcsolatos panaszaikat. A dolgozók közül csak nagyon kevesen érhetik el a 40 éves szolgálatot, mivel 55 éves korukban nyugdíjba mennek, s addig maximum 37 éves szolgálatot érhetnek el. Súlyos számukra, hogy nem részesülhetnek a második jubileumi jutalomban. Az a javaslatuk, hogy a nyugdíjkorhatárhoz igazodva 5 évvel csökkentsek a nőknél a második jubileumhoz szükséges szolgálati évek számát.

— Van még egy megbízatásom. Fel kell tennem a kérdést: miért zárják ki a gyermekgondozási segély igénybevételéből a rész munkaidőben foglalkoztatott nő dolgozókat? A kérdésekre én csak a rendelkezésemre álló válaszokból válaszolok, de az tény, hogy a kérdéseket nem tudtam megnyugtatóan. Köztudott, hogy a Posta — különösen a hírlapterjesztés területén — sok a rész munkaidőben foglalkoztatott nő dolgozó, de szűles esetén nem jár nekik a kedvezmény. Tudom, hogy ez az igény túlnyúl a postás szakszervezet hatáskörén, de úgy gondolom, fel kell vetnünk a problémát, mert talán egy legközelebbi kiegészítő rendelkezéssel ezt a panaszt is orvosolni tudják az illetékes szervek.

Sass Aladárné, a Baranya megyei szervezett postás dolgozók küldötte így vélekedik:

Pécsett égető probléma a postaszervek korszerűtlen elhelyezése.

— Az igazgatóság és a postaműszaki szervek dolgozói üzlethelyiségekben zsúfolódnak össze. A körzetszemlék, vonalfelügyelő anyag és ember szállítására alkalmas gépkocsikat kérnek. A hálózati üzem dolgozói már nagyon várják a sokat emlegetett vakonakéket, mert ásvál, lapátal, csákánnyal igen fárasztó és lassú a munka. Hát erről szeretnék szólni a kongresszuson.

Fülöp Gyuláné, Cegléd 1. postahivatal dolgozója a Szolnok megyei postások kongresszusai küldötte:

— Tolmácsolni akarom a Cegléden és környékén dolgozó postások elismerését azért, hogy a szakszervezet az elmúlt 4 év alatt eredményesen munkálkodott a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításáért. Elismerésre méltó, hogy a szakszervezet közbenjárta: a hírlapterjesztők is részesüljenek az év végi jutalomból. A problémák? Az is akad. A kézbesítők panaszkodnak az egyenruha minőségére, például az esőgálán átvesztik a vizet. A gumicsizmák minősége sem kielégítő. A vászonruha 1-2 mosás után esztétikailag erősen kifogásolható. Hasonlóan sok a panasz a kerékpárok minőségére is.

Agócs László, a Miskolci Hálózati Üzem dolgozója, a Borsod megyei kongresszusai küldötte:

— Mindenekelőtt a táviró munkások szállásának problémáját említeném meg — mondja —, ugyanis a változó munkahelyen dolgozó táviró munkások a legtöbb esetben igen mostoha körülmények között élnek, emiatt munkaerő-utánpótlás gondjaink vannak, a fiatal dolgozók többnyire el is mennek a Postától. Kultúraltabb, korszerűbb munkaszállásokat kérnek. A dolgozók másik kérése a gépesítés növelése. Az árokásó gép szélesebb körű alkalmazása a nehéz fizikai munka csökkentését jelentené.

Néhány kongresszusi küldött megnyilatkozása bizonyítja arra, hogy szakszervezetünk VIII. kongresszusának küldöttei méltóan képviselik majd választóikat. Megvitátják és meghatározzák, hogy az elkövetkező időszakban mit, hogyan kell majd tennünk.

Bérces György

Zorba tánca

Mikisz Theodorakis, népének legmélyebb vágyát, legelterjedtebb érzéseit vetette a kottapapírra, amikor megírta Zorba táncát.

Egy tánc lehet értelmes, érdeket, szenvedélyeket fölbresztő, csak közönyös nem.

A zene felszínre hozza az öntudatlanság mélységében szunnyadó vágyakat. És ott, ahol csordultig telt a nép szenvedése, elég egy értelmes táncmozdulat is. A lágy futamokat kipengető, szaggatott, szünetekkel teli, andalító ritmus fókuszosan gyorsulva harcra tűz, ellenállásra szólít. Ezen a ponton megszűnt csak értelmes melódia lenni. Erkölcsi tartalommal telik meg és szimbólummal magasodva túlnyúl egy ország határán. Már nem csupán gyönyörködött, nemcsak idegeket zsonglított, hanem színvallásra szólít fel, lenyűgöző erejével fogva kényszerít: vállalj szolidaritást!

Lám csak, micsoda erő rejlik egy melódiában, hogy száműzték, betiltották ott, ahol a világtörténelem első köztársasága létrejött!

A demokrácia és a művészetek ősi földjén most bilincs csörren azokon, akik álmodni mernek az emberhez legmélyebb életformáról. És elnyeléssel fenyegeti őket a börtön sötét éjjele.

De kint, a tengertől ölelt földeken, az olajerdők fái között Zorba táncát zengi a szél. És a szobák zárt csendjében, titokban megpendül egy hangszér, aztán a másik, és már szól az egész orkeszter. Akkor föl pattan egyik közülük: egy fényes, sötét szemű görög, és a börtön rémével dacolva, erre a veszélyes dallamra — amely arra hívott, hogy tüzet gyújtva elperzsélje a nép százados nyomorát — táncolni kezd...

Halmi Ida

Budapesti hírek

A HTI a TIG és a József T. üzem Könyvtárgyi Tanácsának szervezésében május hó 19-én mutatták be az „Irodalom a zenében” sorozat negyedik és egyben befejező részét. „A huszadik század művészeti irányzatai” címmel.

Június 2-án, ugyancsak a HTI, TIG, és a József T. üzem közös tervezésében író-olvasó találkozót rendeztek. Az előadást Molnár Gábor író, híres utazó tartotta, „A dzsungel orvosa” és „Barátom, a vadon” címmel.

1966/67-es ismeretterjesztő év szabadakadémiai előadás-sorozat sikeres befejezése alkalmából május 31-én a Postás Művelődési Ház műsoros záró ünnepélyt rendezett a hallgatók részére a Művelődési Ház mozihelyiségében.

T. J.

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNKRŐL

Szakszervezetünk elnöksége május 25-én tartott ülésén megvitatta a szakszervezeti választások végrehajtásáról szóló jelentést és a műszaki végrehajtó szervek átszervezésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló tájékoztatót. Végül felsorolta a „szakszervezeti munkáért” arany- és ezüstfokozatú kitüntetések adományozására vonatkozó javaslatot.

Elnökségünk a június 15-i ülésén elsőként a III. öt éves tervben szereplő munkavédelmi, beruházási és fenntartási munkák előkészítéséről, megvalósításáról szóló beszámolót vitatta meg. Majd a szakszervezetünk VIII. kongresszusán megválasztandó központi vezetőség és számvizsgáló bizottság összetételére vonatkozó javaslatot és a központi vezetőség kongresszus elé kerülő szóbeli beszámolójának főbb elveit hagyta jóvá az elnökség.

Végül a szakszervezeti aktivisták 1966/67 évi alap- és középfokú politikai oktatásáról szóló jelentés került napirendre.

KÖNYVESPOLC

Az Európa Könyvkiadó „Századok — emberek” sorozatában megjelent Zurtius Rufus: A Makedón Nagy Sándor története című műve, amely a világhódító hadjáratairól szóló krónikát tartalmazza. Az olvasót elvezeti Egyiptomba, Párizsba, megismerteti a messz Indiával, a népszokásokkal. (Ára: 27,50 Ft.) Davide Lajol: A köpönyegforgató c. könyve egy olyan ember valóságát tárja fel, aki az Olasz Kommunista Párt lapjának több mint egy évtizeden át volt főszerkesztője. Olaszország munkásmozgalmának vajdáját, kibontakozását tartalmazza a könyv izgalmas történetekben. Kazakevics: A kék fűzet című kisregénye Lenin életéről szól.

A Móra Könyvkiadónál jelent meg Kovai Lőrinc: A hét géppuskás című új könyve. Szereplői előző műveiből már ismertek. A Tanácsköztársaság utolsó és a fehérterror első napjaiban erős indulatok csapnak össze, ezeket a perceket ábrázolja híven az író. (Ára: 17,— Ft.) Az Ebred a dzsungel című összeállítás hazai neves írók vadászbeszéléseit tartalmazza: Izgalmas oroszán, tigris-, orrszaru-, elefánt- és kígyóvadászatokról szólóak a történetek. (Ára: 8,30 Ft.) A Polecsuk: A pergamén titka című fantasztikus regénye ugyancsak újdonság.

Fanta Mária: Tüni című könyvében egy játék gumikutyája izgalmas kalandjait meséli el 8-10 éves gyermekeknek. (Ára: 10,50 Ft.)

A Szépirodalmi Könyvkiadónál: Cseres Tibor József Attila-díjas író újabb művevel jelentkezett: Ember fia és farkasa. Válogatott elbeszéléseinek gyűjteményes kiadása az irodalmat kedvelők körében csemegének számít. (Ára: 31,— Ft.) Bába Mihály: Hurok című könyve mai életünk egyik jellemző típusát, a családjuktól távol dolgozó embereket figuráját eleveníti meg egy érdekes történetben. (Ára: 11,— Ft.) Grandpierre Lajos: A plüss díny című könyve

Két jugoszlávai költő lírájával ismerkedhetünk meg. Tóth Ferenc Vörös madár című könyvében a modern törekvések nem megy az érthetőség rovására. Lírájának mondanivalója a természetelémények, a szerelemnek ad első sorban kifejezést. Dési Abel: Fáj az idő című versgyűjteménye rövid, rimes verssorokból áll, kedves hangú líra.

Széky János: Gyerekkorom ösvényei című könyvét a bukaresti Ifjúsági Könyvkiadó adta ki. Az erdélyi író kedves epizódjait eleveníti fel.

B. Gy.

Megalakult a Közlekedéstudományi Egyesület Posta és Távközlési Tagozata

Az alakuló ülésen Földvári László közlekedés- és postai ügyi miniszterhelyettes üdvözlő szavai után Horn Dezső, a közlekedés- és postai ügyi miniszter első helyettese ismertette az eddigi postai tudományos munkát. Hangsúlyozta a Híradástechnikai Tudományos Egyesülettel való szoros együttműködést. Legfontosabb célként jelölte meg többek között a távközlési világhálózatba való bekapcsolódást, a távvalasztást, az új technika, az új berendezések kérdéseit, az ipari és színes televízió problémáit stb. azok megoldására való törekvést.

A tagozat vezetősége: Kövesi Béla, Rontó Tibor, Buza Mártonné, dr. Nemes Sándor, Kuti János, Borsos Károly, Módos Elemér, dr. Vajda Endre.

Szakosztályok és szakcsoportok vezetői: Távközlési Szakosztály: Gazsi Nándor szakosztályvezető, Solti József ügyosztályvezető. Ezen belül a kapcsolástechnikai szakcsoportnak Nádor Lajos ügyosztályvezető, az átviteltechnikai szakcsoportnak Frischmann Gábor főmunkatárs, a távközlési forgalmi szakcsoportnak dr. Benkő József osztályvezető a felelős.

Műsorszórás szakosztály: Horváth Lajos ügyosztályvezető, Turi-Kovács Attila főelőadó. Ezen belül a rádióműsorszórás szakcsoport vezetője Becz Sándor igazgató, a televíziós szakcsoporté Villányi Ottó főmunkatárs.

Postaforgalmi szakosztály: dr. Wurm Ferenc szakosztályvezető, dr. Csala János főelőadó. Ezen belül a szállítási szakcsoporté Száva István.

Az építési szakosztály vezetője: Borsos Károly főmunkatárs, és Smigura László főelőadó. Ezen belül a hálózati építési szakcsoport vezetője Dedek Lajos igazgató, a magasépítési szakcsoporté Gergely László csoportvezető.

Felejtethetetlen emlékek

— Mi akkor elhatároztuk...
— Mi akkor azt csináltuk...
— Mi azt akartuk...
„Mi...” És megint „mi”.
...Ez a visszatérő szó, „a többes szám első személy” — a nyelvtani kifejezés szerint. Persze, talán ennél sokkal több: egy szinte már életreflexus vált, közösségi tudat önkéntelen kifejeződése.

Elindultak a műszereszek...

Császár Károly

Császár Károly postai pályáján műszereszként indult el — és 1964-ben, mint a Budapesti Távközlési Igazgatóság vezetője ment nyugdíjba...

— Valóban, nagyon szorosan összekapcsolódik mindannyiunk pályája, sorsa munkánk kezdetétől fogva — emlékezik vissza, kicsit tűnődve, meghatott mosollyal. — Bezzeg, amikor mindent előről kellett kezdeni az ostrom után! Én akkor már régóta (1928 óta) dolgoztam műszereszként a Belvárosi Központban... Budán még tartott az ostrom, amikor Kispesztől begyalogoltam a központba. Nem felejttem azt a január huszoneketedikét, — ahogy ott álltunk a romos épületben. A gépekre ráomlott a téglá, törmelék... Horváth Ferenc és Szendrei Ferenc műszeresztársaimmal nekiláttunk...

— Horváth Ferenc ma a Budapesti Távközlési Igazgatóság vezetője... Szendrei Ferenc a Belvárosi Távközlési Üzem vezetője...

Elindult hát a három műszerész, behívták, megszerették a többieket is. Először a romokat kellett eltakarítani, aztán szinte minden gépet szétszedtek, hiszen telve voltak törmelékkel: zuhanó téglák roncolták szét a finom műszereket. És 1945 május 5-én a budapesti főközpontok közül elsőnek megkezdte működését a Belváros... Az újjáépítő munkával párhuzamosan bontakozott ki a párt- és a szakszervezet szervező munkája. Szendrei lett a szakszervezeti elnök, Horváth Ferenc a főbizalmi, Császár Károly a párttitkár.

Az első két év rohammunkái után megkezdődött a munkaverseny. Akkor Császár Károly a szakszervezetbe került és munkatársaival együtt ök indították meg a Posta területén az első munkaversenyeket.

A következő nagy lépés a Posta szocialista átszervezése volt. A Postavezérgazgatóság szervezési és statisztikai osztályának vezetője lett. Három éves munkával létrehívták az új szervezeti formát, decentralizált, önálló gazdasági elszámolási egységekkel, az új postai vállalatok megalapításával.

1953-tól 1964-ig, több mint egy évtizeden át vezette a Budapesti Távközlési Igazgatóságot Császár Károly. Hosszan, nagy szeretettel beszél munkatársairól. Amikor az újságíróra az a feladat hárul, hogy a múltat röviden összefoglalja — akkor egy dolgot lát igen lényegesnek. Ez pedig az, hogy megnőtt a dolgozók vállalkozási kedve és felelősségvállalási tudata, mertek és tudtak előre tervezni és soha nem elégedtek meg a részeredményekkel. Azáltal, hogy önálló üzemegységeket szerveztek: a régi hivatali szemléletet, a felülről való részirányítás beidegzett-ségét az önálló döntés és szervezőkészség vette át. Eppen az új gazdasági mechanizmus kiűszöbén, most érezzük, hogy

menyire a szükséges fejlődés útján haladtak előre.

Császár Károlyt, amikor 1964-ben nyugdíjba ment, a Munka Erdemrend arany fokozatával tüntették ki. Persze az, hogy nyugdíjba ment, nem jelenti a semmittevés nyugalmát egy olyan embernél, mint ő, akinek lételeme az aktivitás. Részt vesz a postaszakszervezet műszaki szaksztyájának munkájában éppúgy, mint a kerületi párt-szervezet életében. „Aki igazán szerette a postai kollektívát — mondja —, az nem tud elszakadni tőle soha.”

Boldog visszatérés negyedszázad után...

Igen: ennek az életre szóló „postai kapcsolat”-nak a szeretete csendül ki a 80 éves Maros Károly szavaiból is. Ez a kapcsolat azonban nála azért sajátos, mert a történelem ezt tragikus módon egy negyedszázadra megszakította.

A fiatal Maros Károly 1908-ban kezdett dolgozni a Posta Járámtelepén. S amikor a világháborúban fogságba esett és Oroszországban kiírt a forradalom, akkor...

— Akkor a mi életünkben döntő fordulatot jelentett az a

Maros Károly

nap, amikor megérkeztünk az Uralból Moszkvába és Kun Béla, Szamuely Tibor, és öccse, Szamuely László, Vántus Károly, Jancsik Ferenc fogadtak minket a Kreml-ben. Tőlük tudtuk meg, hogy odahaza is érlelődnek már a forradalom feltételei...

Maros Károly lett a politikai biztosa annak az internacionális zászlóaljnak, amely — Wienermann Jenő parancsnokságával — Moszkvában harcolt az eszerek és anarhisták ellen, majd Asztrahánban az ellenforradalom által fellázított kozákok ellen. Nem sokkal Kun Béla és a Szamuely-testvérek hazatérése után Maros Károlyék is jelentkeztek az akkori pártközpontban, a Visegrádi utca 15. sz. alatt.

— Azt a feladatot kaptam, hogy régi munkahelyemen, a Posta Járámtelepen számoljak be a szaktársaknak a szovjet forradalom nagyszerű, útmutató eredményeiről és készüljünk fel a proletárdiktatúra kiáltására. A járműtelepen lázas, nyugtalan hangulat fogadott, mindenki érezte, hogy döntő események készülnek. Megostromoltak a kérdésekkel, hogy mit láttam és mit tapasztaltam odaint. Megválasztottak műhelybizalmivá, emellett a párt delegált a forradalmi törvényszékre.

Nem sokkal később a megalakuló Vörös Hadsereg megkezdte a harcot az országra terő ellenforradalmi hadakkal. Maros Károly többedmagával önként jelentkezett. Részt vett a tiszai és felső-magyarországi harcokban. A forradalom bukása után letartóztatták.

Több mint huszonöt év után, 1945 januárjában a Járámtelepen! Nehezen tudom elmondani, hogy mit jelentett nekem az a nap! Fekete hajú fiatalembertől kezdtem el ott a munkát... és annyi sok, idő után már ősz volt a hajam, amikor folytathattam. Nekiláttunk a romeltakarításnak és roncolt járműveknek, autókknak, a régi, zöld postakocsiknak, hogy újjá varázsoljuk őket...

Maros Károly üzembetető lett a Járámtelepen és kivette részét az újjáépítés nagy

munkájából, sőt ott volt még a hároméves terv indulásakor is. Túl a hatvanon ugyan nyugdíjba került, de még ma is fenntartja kapcsolatait régi harcostársaival; rendszeresen találkoznak a postás veteránok.

A nemzetközi együttműködésért

Módos Elemér

Módos Elemérrel, a Postavezérgazgatóság Nemzetközi Osztályán beszélgettünk. Az első emlék, amikor a közgazdasági egyetem után, 1925-ben a bonyhádi hivatalhoz került gyakornoknak.

S a következő emlék? Ahogy felidézi ezt meg azt, már együtt válogatunk, hogy melyiket is lehetne kiemelni? Nos, leginkább azt, amikor a felszabadulás után újra ki kellett építeni azokat a nemzetközi kapcsolatokat, amelyeket megszakított a második világháború.

— Mi mindannyian — ezt ösztönzi meg kell vallani —, bizonyos szorongást éreztünk, amikor 1947-ben elindultunk a párizsi nemzetközi postakongresszusra. Felsőbb intencióink is úgy szóltak, hogy világosan mérjük fel helyzetünket: vesztett állam képviselői vagyunk, s az országot, régi uraink büntetés politikája miatt fasiszta hadviselőként bélyegezték meg. Valóban: egyes országok képviselői tartózkodtak, hávozsen, mások gyanakodva, sőt szinte ellenségesen tárgyaltak velünk.

— Az 1952. évi brüsszeli, az 1957-es ottavai és az 1964-es bécsi nemzetközi postakongresszuson tapasztalhattuk, hogyan vultja ki a szocialista Magyar Posta nemzetközi megbecsülését, tekintélyét. Ez annak a lelkiismeretes, kitűnő munkának köszönhető, amellyel a magyar postás dolgozók a távközlés, a levél- és csomagforgalom terén, az egész tranzit-hálózatban a nemzetközi együttműködést szolgálják.

Kárpáthy Gyula

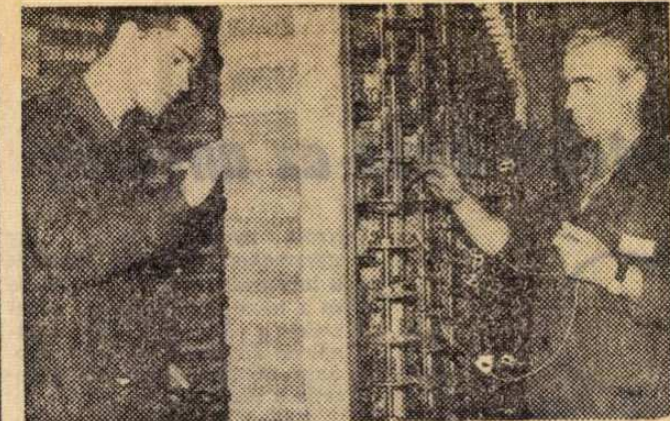
Az átszervezés tapasztalatai Kapuváron

A Posta fejlődését figyelemmel kísérők előtt régen világossá vált, hogy a vonalfelvezítési rendszer a mai követelményeknek már nem felel meg.

Az átszervezés megtörtént, s egy éve megalakultak a körzetmesterségek. Az új rendszer bevezetése mellett számos olyan tény szót, amelyet azóta a gyakorlat már igazolt.

A Soproni Postaigazgatóságon Süle József, a távközlési osztály vezetője huszonegy körzetmesterségnek a gazdája. Jónak tartja az új rendszert, s véleménye szerint egy év távlatában is komoly fejlődés mérhető le. Tényszámok mutat: az elmúlt az év első negyedéhez viszonyítva az ideai első negyedében, a helyi zavarok időtartama százkilencvennyolc percetől százötvenkét percre, míg a helyközi zavarok ideje száznyolcvannégy perccel százhatvanhat percre csökkent. Ha ezekhez hozzávesszük, hogy az ideai első negyedében jobbabb voltak az időjárás viszonyok, mint tavaly, a fejlődés akkor is le mérhető.

Az igazgatóságnak lényegében pozitívok a tapasztalatai az új rendszerről. De ho-

Két ember, két nemzedék képviselője. Az egyik a mai fiatalokat, a másik a húsz évvel ezelőttieket példázza. Munkahelyük a Teréz Távközlési Üzem. Ott kerestük fel őket, hogy gondolataikról valljanak.

A fiatalabb András Gyula mechanikai műszerész.

— Hogy szerettek-e itt dolgozni? Igen. Kedvvel végzem a munkám. S ez nagyon lényeges. Az érettségi utáni két év iparitanuló-iskolát is beleszámítva, hét éve vagyok itt. Fizetésem 1650 forint. Lehet, hogy másuttal valamivel többet kapnék?... talán? — ejti az utóbbi szót bizonytalanul — de nem kívánkozom el innen. Persze, ez nem azt jelenti, hogy mindennel elégedett vagyok, s mindennel egyetértek a munkahelyemen.

Kis szünet után okos fejtegetésbe kezd. Számítgat, magyaráz.

— Az utóbbi időben végrehajtott munkaszervezés keretében négy órás portalanítók állítottak munkába. Ezek a négyórások még képzetlenek, rengeteg hibát okoznak a berendezésekben. Így nekünk több a munkánk — s minthogy kevesebben vagyunk, mint azelőtt — gyorsabban kell dolgozunk. No, nem szakadunk bele, de hát a gyorsabb munka kevésbé pontos.

Beszélgésünk célja nem az, hogy eldöntsük, igaz-e van-e vagy sincs, hanem, hogy megismerjünk egyet a ma fiataljai közül.

Szavaiából aggodás érződik. Munkahelyének gondja az ő gondja is. Töpreng, mi helyes, mi helytelen, s hogyan lehetne másként.

— A tv-ben láttam nemrégiben egy előadást, új, korszerű berendezéseket mutatnak. Hát a miénk bizony kétségbeesztően elavultnak látszik. Nem csoda, hiszen úgy tudom, ez az üzem 1927-ben indult. Ertethető, hogy elavult. De legalább az anyag- és alkatrészellátás lenne jobb.

Restelkedve hajtja le fejét, magában bosszankodik, amiért elégedetlen. — Talán nem is kellene erről beszélnem — mondja. — De hát kérdeznék, s én felelek.

Határozottság és elszántság olvasható ki tekintetéből.

— Magánéletében is elégedetlen?

Kesernyés, fanyar mosoly a válasz. Aztán kevés bölcsekedés.

— Hogy mit jelent egy kis albréti szobában — amin még a háziak is átjárnak — nyomorogni két férfinak, csak az tudja aki próbálta.

— Kilátásaim? Hm. (Idegesen fölnevet.) — Vagy lemondok pár évig a ruházódásról és lakásra gyűjtök, vagy „benősülök egy lakásba.” Egyik sem jó, bár előbb-utóbb úgyis megnősülök, agglegény semmi esetre sem maradok, de a házasságról komolyabban gondolkodom, mintsem, hogy lakászerzés legyen az alapja. Ez ütközne az elveimmel.

— Ez tehát legfőbb pontja?

— Ebből következik a még fájóbb. Hogy gyermekkori kedvenc kedvteléseimről — a festészetről, zenéről is — le kellett mondanom. Technikumba is beiratkoztam, de azt is abba kellett hagynom, ugyancsak az albréti miatt. Egyetlen hobbi a fotózás, erre ugyanis van lehetőségem, munkahelyemen a fotó-szak-kör tagja vagyok. Szeretem a könyvet, a filmet.

Munkahelyén tisztelik, becsülik. KISZ-titkárnak akarták megválasztani, de nem vállalta — talán szerénységből, talán mert a KISZ-élettel is elégedetlen, mivelhogy a többműszakos munka miatt a fiatalok csak ritkán találkoznak. A fiatalember elégedetlenkedik ezzel-azzal, de nem baj. Jobb így, mintha mindennel elégedett lenne, mindenbe beleenyugodna.

Méltó Kálmán ugyanitt, a Teréz Távközlési Üzemben áramkörös műszerész. Ő az 1945 előtti húsz évesek közül való. Arra emlékezik, őt hogyan dolgoztak, éltek akkor. — Örültünk, ha a Postához valami úton-módon bekerültünk. Protekció kellett hozzá, nagy szó volt akkor pos-

A Posta, Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság (Budapest, VIII., Trefort u. 2. sz. alatti épületébe) felvételre keres házfelügyelői munkakör betöltésére budapesti főberleti garzon vagy egyszobás cserelakással rendelkezőt.

Jelentkezés: Budapest IX., Táviró u. 3-5. II. em. 222. sz. szoba, Személyzeti és Munkaügyi Osztály.

Ketten a Terézből

tasnak lenni. Nem a fizetés csábított, hanem a biztos állás.

— O is ipari tanulóként került ide, de csak három év múlva fejezhette be az iskolát a közbejött háború miatt.

— A háború? Szétzilálta a dolgokat — mondja, és szem-bogara összeszűkült, homlokán mélyen ülnek a ráncok. A háborúról nem szeretek beszélni — vallja inkább csak saját magának, félhangosan, és másfelé tereli a szót.

— Örültünk, ha rendes, szolid ruhánk lehetett, amelyben kimehettünk az utcára. Szórákoztunk, ha egy felhúzóható gramofonunk akadt néhány napján. Ma a motorkerék-pár, zsebrádió, lemezejátszó szinte természetes a fiataloknak. Munkahelyünkön a legnagyobb gondunk az volt, hogy sikerüljön a szakszolgánk, több legyen a fizetésünk.

A munkahelyhez a munka szeretete kötötte őket. Annak körülményei már kevésbé voltak számukra érdekesek. A munkaidő lejártával bezárult mögöttük a kapu, s az ottani gondokat nem vitték haza. A kollektív összefogás — idegen fogalom volt.

— Aki beállt egy munkakörbe, az többnyire azt is csinálta, amíg nyugdíjba nem ment. Ma már igyekeznek az ember, hogy több munkaterületre szerezzen képzést. A népgazdasági és az egyéni érdek szerezése találkozik ez. Tanulással szakiródalom is ritkán került a kezünkbe, szinte el kellett „lopni” a szakmát.

Két ember. Két korosztály, két különböző rendszerben. Mennyi változás történt? Az ember ma már a közörséget is aggódik. Saját maga formálta életét, a munkahelyét is magának érzi, tehát annak gondjait is felelősséggel vállalja. Ez természetes is, az új, felszabadult társadalmi rend hozta magával.

V. K.

sához a mi segítségünket is kérték. Eppen ezért tesszük szavát. A szakaszalánnyal van a baj. Esetük nem tipikus, s éppen ezért talán jobban orvosolható. Mint mondták, közülük mindenki visz-szaadna ezt a pénzt. Ugyanis nem tudják, hogy ezt a zavar-elhárítást kapják-e vagy azért, hogy otthon is a telefon mellé legyenek szögezve. Az ügyeletet másként megoldani nem tudják. Ez a gyakorlatban annyit jelent, hogy ha hazatérnek, egy pohár sört sem tudnak meginni, hiszen bármelyik pillanatban szolgálatba kell lépniük. Másból ez nincs így, ők másként megoldani nem tudják. Így, aki megszerzi a jogosítványt, hátrányosabb helyzetbe kerül, mint az akinek nincs meg.

A kapuvári tapasztalatokról beszélgettünk Nemes Sándor, vezérgazdátó-helyettesével. Megnyugtató, hogy ő is egyetért az adminisztráció csökkentésével, sőt, mint mondotta, nemcsak a kapuváriak által felvetett bürokratikus jelenségeket kell majd megszüntetni, hanem már keresik is a lehetőségeket, hogy egyéb területeken is egyszerűbbé, áttekinthetőbbé tegyék a munkát. A külföldi tapasztalatokat is tanulmányozzák és ezeket szeretnék a helyi sajátosságoknak megfelelően alkalmazni.

Boródi Tibor

Akinek legszentebb érzés az anyaság

Illusztrációk: Bakallár József

gyott nyomot, pedig négy gyermeket nevelt fel, mellette a háztartás temérdek gondja és a hivatali munkája nehezített a vállára. A három közül az anyaságban lelte legnagyobb örömét, de ez jelentette a legnagyobb gondot is.

— Akkor, 1949-ben még csak 3,5 hónap szülei szabadságot kaptunk. Az alig 4 hónapos kisbabát otthon hagyni bizony nagy szenvedést jelentett. Még szoptatni kellett volna a kisfiamat, de hát a keresetre is szükség volt. Reggel korán indultam, s még ma is benem van az az izgalom, hogy lesz-e a babának tízóraira. Olyan kicsi volt, s úgy fájt a szívem, hogy ott kellett hagynom...

A második gyerek mellett fél évig maradt otthon — orvosi javaslatra. A néhány hónap fizetés nélküli szabadság lejártá után édesanyja már nem vállalta a két gyermeket, beteges öreg néni fogadott melléjük. Az öreg néni gyakran a munkába indulás előtti percekben üzent, hogy nem tud jönni. Ilyenkor aztán kapkodhatott fűhöz-fához segítségért: izgalom és kétségbeesés kísérte ezeket az éveket. 1952-ben született a harmadik gyermek. Újabb nagy erőpróba volt ez az asszonynak, a fájdalomtól nyöszörgő kicsi mellett éjt napallá téve virrasztott egy éven keresztül. Egy év után ment ismét dolgozni. Kicsit megkésve, 1961-ben érkezett az utolsó, a negyedik gyermek, a család és az anyja legnagyobb öröme.

— A másik három együttvéve nem olyan anyós, aranyos és segítőkész, mint ez a most 6 éves kislányom. Folyton ott ügyeskedik mellettem, mindig azt nézi, mit segíthetne. Rám ütött, — mondja büszkén, mosolyogva — kislányom koromban én is ilyen voltam.

Legidősebb gyermeke most 18 éves. Az asszony még minden reggel 5 órakor kel és reggelit, tízórait készít neki. Vásárol, takarít, főz, még mindent egyedül, mert a férje nézete a mai napig sem változott: házimunka — asszonydolog. Ő ezt természetesnek tartja.

Éppúgy, mint a mai fiatal mamák, akik ugyancsak természetesnek tartják azt, hogy reggelente nyugodtan mehetnek dolgozni, a bölcsődékben, óvodákban szakképzett gondozónők figyelik picinyeik minden léptét. S hamarosan természetes lesz az is, hogy nem háromhónapos, hanem csaknem hároméves korukig nevelhetik gyermekeiket.

Vonák Katalin

Sashegyi tanár úr végignézte az osztályon, majd becsukta az osztálynaplót. Szinte hallani lehetett, amint néhány sóhaj szállt el a gyermekszívekből.

— Ma nem lesz felelés! — gondolta Semjén Peti és titokban megfogadta, hogy ezen túl mindig fel fog készülni az órára, csak most az egyszerű ússa meg.

— Gyerekek! — szólta a tanár. — Meg fogjuk beszélni a Magyar Posta történetét. De hogy érdekesebb legyen, ti kérdezzetek és én felek. Ez is ritkán fordul elő! — tette hozzá mosolyogva.

A felszabadult jókedv szinte végigviharzott a pad sorok között. Amikor azonban a nevetgélés nem akart abbamaradni, Sashegyi tanár úr csendesen megszólalt:

— Elég!

Es csodák csodája, egy pillanat alatt olyan csend lett, mintha sohasem nevettek volna az osztályban. De ismerni kellett a tanár urat. Az „elég” elég volt a kedélyek lecsillapítására.

Semjén Peti ijedtében feltartotta a kezét.

— Semjén? — mondta a tanár és Semjén már ott állt a pad előtt és bámult a tanár úrra. Hogy ő kérdezzen? Ő, dehogyan is akart ő kérdezni! Csak éppen felemelte a kezét. És most itt a baj. Éppen neki kell kérdeznie. Nézzük csak! Miről is van szó? Ja igen, a posta. Tehát a Magyar Posta.

— Tanár úr, kérem — kezdte bizonytalanul —, miért 100 éves a Magyar Posta? Hiszen már évszázadokkal előbb is hoztak-vittek leveleket?

— Nagyon jól van, Semjén — mondta a tanár. — A kérdés jogos. — Tehát elmagyarázom:

— A posta nagyon régi intézmény. De szervezett posta Magyarországon csak 1526 óta működik. Ezt is idegenek hozták létre. Németek voltak a postamesterek, még magyarul sem tudtak. Egy-egy rövid időszakra ugyan magyar kézbe került a posta, mint például II. Rákóczi Ferenc idejében, de az is inkább csak hadiposta volt. 1848-ban is magyarrá vált a posta. De sajnos csak rövid ideig.

Az 1848–49-es forradalomnak leverése után Európaszerte diadalmas úszott a reakció. Az arisztokrácia, a gazdag nagypolgárság és a császári önkény visszaállításával választott nemcsak Pest, hanem Bécs és Prága forradalmáinak és a szabadsághar-

100 éves a magyar POSTA

cosok tízezreinek. Az osztrák uralkodó osztály féktelen terrorral örökre el akarta fojtani a forradalom tüzeit. Örökre fel akarta számolni Magyarországot függetlenségét, népét alávetett nemzetként akarta tenni, az országot osztrák tartománnyá akarta süllyeszteni. Így vált az 1848–49-ben szabaddá lett Magyar Posta részévé az osztrák posta részévé 1859-ben kitört a háború az észak-olaszországi terület birtoklásáért. Ausztria Olaszországban vereséget szenvedett és ennek eredménye gyanánt bekövetkezett a tíz évig tartó Bach-rendszer kezdje is. Az ellenállás tovább „okozódott. A nép Kossuth és az 1848-as forradalmi program mellett foglalt állást. Az osztrák kormány az elégedetlenség lecsillapítása céljából ekkor látszatengedményekre támaszkodott. Meggyeztetett a magyar arisztokrácia vezérével. A császárral kibocsátatták az októberi diplomát, a

birodalom új alkotmányát. A belső helyzet azonban nem enyhült meg. Az osztrák kormány újra önkényuralmi módszerekkel kormányzott: helytartót küldött Magyarországra. Döntő fordulat akkor következett be, amikor 1866-ban a porosz–osztrák háború során Königrátné az osztrákok vereséget szenvedtek. Megtörtént az ún. kiegyezés. Ferenc József hozzájárult a magyar kormány megalakításához. A kiegyezési törvény értelmében Magyarország belügyeit önállóan intézhette. A Magyar Posta végleg önállósult.

Semjén Peti visszaült a helyére és azon gondolkodott, vajon lesz-e ma házi feladat.

A tanár úr pedig, mintha gondolatolvasó lenne, megszólalt:

— A házi feladat egy kis fogalmazvány:

„Miért 100 esztendő a Magyar Posta?”

Dr. Vajda Endre

MŰSZAKI KÖNYVEK

KARMAN TÓDOR—MAURICE A. VIOT: Matematikai módszerek műszaki feladatok megoldására című könyve szinte nélkülözhetetlen a műszaki vezetők, mérnökök, technikusok munkájához. Az új gazdaságirányítási rendszerben egyre több matematikai ismeretre is szükség lesz. A fejezetek címei magukért szólnak. Az I. fejezet: Bevezetés a közönséges differenciál-egyenletek elméletébe, a II. fejezet: Bessel-függvények, a III. fejezet: a dinamika alaptételei stb. (Ára: 72.— Ft.)

WALSTON—MÜLLER: Transzisztors áramkörök tervezése című könyve szintén fontos segédesszköznek számít a hírközlés műszaki területén. A két kutató tervező mérnök a transzisztorok gyakorlati alkalmazása során felmerülő problémákra ad választ. Kitért az a hízagot, amely az elmélet és a gyakorlat között van, áthidalja azt a nehézséget, amellyel a híradástechnikai és elektronikai készülékek tervezésével és gyártásával foglalkozó mérnökök, technikusok munkájuk közben gyakran találkozhatnak. (Ára: 92.— Ft.)

DR. ABRAHAM KALMAN: szerkesztésében jelent meg a Garázatok, szervizek, javítóüzemek című könyv. A Posta területén jelentős a gépkocsi, s az ez irányú fejlesztés egyre inkább előtérbe kerül. (Ára: 51.— Ft.)

A népszerű Automatizálás sorozatban megjelent SIMONYI ENDRE: Számítógépek ipari alkalmazásai, ROLF ROEBEL: Az önműködő ellenőrzés és irányítás mérőberendezései, G. P. KATISZ: Korszerű áramlasmérő című könyveket szintén ajánljuk, mivel közismert a törekvés az automatizálással kapcsolatos tervek megvalósítására. A fenti könyveket a Műszaki Könyvkiadó adta ki.

A Táncsics Könyvkiadónál HORVÁTH FERENC: Műhelyrajz és munkadarab című könyve is megjelent. Hasznos segédesszközként használhatják a Posta műszaki területén, hiszen az ábrázolási és géprajzi alapismeretekről az anyagismeretig, a méréstől az alkatrészek gyártásáig minden lényeges általános probléma megtalálható a könyvben. (Ára: 34.— Ft.) DR. TAKY FERENC: A világtástechnika alapjai című zsebkönyve tartalmazza a hazai és külföldi tapasztalatok alapján a munkahelyek kielégítő megvilágításának módszerét, hangsúlyozva, hogy ez a kérdés egészségvédelmi szempontból is fontos. (Ára: 6,60.)

A kis Technikus Könyvtár sorozatban megjelent GÖNCZY MIKLÓS: Fonalmunkák című zsebkönyve. Nőnek, kicsiknek és felnőtteknek egyaránt ad útmutatást horgolási módszerekről, a kötésről, a hímzésről. (Ára: 6,30.)

b. gy.

A beteg telefonközpontok doktorai

A Posta Központi Javítóüzem teljesíti vállalásait

Még a postások jó része is abban a hiszemben él, amiben az egyszerű utcai járőrelő, hogy az üzem csupán javítás-sal, a beteg távbeszélő központok és készülékek orvoslásával foglalkozik. A Gyáli úton húzódó öreg épületekben azonban rögtön helyreigazítják azt, aki ezt a véleményét vallja. A Posta Központi Javítóüzem nemcsak hírközlő berendezések javításával foglalkozik, hanem új készülékek, főképpen egyedi darabok gyártásával is. Tessék csak figyelni: az éves termelési értéknek csupán 50–60 százalékát teszi ki a javítás, 40–50 százaléka új termék.

S nem is akármilyen! A telefonáláshoz szükséges egyedi darabokat itt kísérletezik ki, állítják elő, s ha kell, sorozatban gyártják. Somkuti Ferenc,

az üzem igazgatója legelőször is ezekről az újdonságokról beszél:

— A TX- és a TGX-központok építése gyors ütemben halad az országban, s ezt a mi dolgozónk végzik. Az idén Szolnokon már átadtunk egy központot, most a győri következik. A TGX-központokat ke-retekkel, erősáramú szerelvényekkel csináljuk, s a győri már a hatodik lesz az országban. Nálunk készülnek az úgynevezett kulcsos főnök-titkári berendezések. Prototípus jellegként, elvi kapcsolási rajzok alapján dolgozták ki munkatársaink a 7A rendszerű fő-központokhoz csatlakozó PAM 400-as Crossbar mellékközpontot. Az első Kőbányán állítottuk fel, a második az Etele téri lakótelepre kerül, a harmadik pedig Miskolcra.

A Posta Központi Javító-

üzem dolgozóinak többsége régi, kipróbált ember, jó műszaki felkészültségű. Ez okvetlenül szükséges. Legutóbb például a Magyar Rádió stúdiójának szerelték fel új munkahelyet. A stúdióberendezést Ausztriából vették, azonban a szükséges kapcsolóasztalt már nem adták hozzá. A javító-üzem dolgozója a berendezés vezérlőasztalt, a tervezést is beleszámítva, négy hónap alatt készítették el és szerelték be.

Az üzem dolgozóai az idén még fokozottabb lendülettel dolgoznak. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére indított munkaversenyben értékes vállalásokat tettek. A felajánlásokban szerepel többek között az üzemi eredmény százalékos túlteljesítése, az egy munkásra jutó anyagmentes

termelési érték egy százalékos növelése, valamint a minőségjavítás. A felajánlások teljesítése nem könnyű, de véghezvihető olyan üzemben, ahol olyan a munkaverseny, mint itt. A verseny hatására a szocialista brigádok száma a tavalyi 41-ről az év elejére 46-ra emelkedett, és hat egység vesz részt a Szocialista Munka Műhelye, illetve Üzemrésze címmel folyó versenyben.

S hogyan állnak a versenyben? Erre a legpontosabb információkat Nagy István versenyfelelős adja meg:

— A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság jelentős megrendeléseket tett, s erre a munkára külön szocialista szerződést kötöttünk. Ugyancsak szocialista szerződést kötöttünk elő a győri TX- és TGX-központok befejezésére.

Mi a biztosíték? A Kossuth brigád például Kazincbarcika és Balassagyarmat központjainak bővítését március 31. helyett 20-ára készítette el. A műszerészbrigád 14 nappal korábban fejezett be kétezer kör-

komutátort, a Mező Imre brigád hat nap megtakarítást ért el két Crossbar-központ jelzőgőnek, valamint 1500 táv-íróközpont jelzőgő készítésénél. A táv-író telep felújítási munkáinál, valamint a hordozható telepek felújításánál az akkumulátor műhely Rákóczi brigádja jeleskedett, ők hat nappal előbb végeztek. A Crossbar-központ jelzőgőásvainak és alkatrészeinek lakatosmunkáit a Május 1. brigád végezte, s nyolc nappal lerövidítette a kitűzött határidőt. Csupán egy részét soroltam fel az eredményeknek, mert lehetne még beszélni a Szamueli brigádról, a Kisdobos brigádról, a Lendület brigádról, s a többiekéről, hiszen mind becsülettel helytállnak.

A versenyfelelőstől megtudjuk azt is, hogy a brigádmozgalmon kívül a munkát segíti a Szakma Ifjú Mestere mozgalom, amelyben 24 KISZ-fiatall vesz részt. Kilencen híradástechnikusok, tizenötön pedig mechanikai műszerészek.

A feltétel szigorú, de a fiatalok teljesítik a követelményeket.

A verseny népszerűsítésére felhasználják a hanghíradót, amely rendszeresen biztosítja a nyilvánosságot, és felelevenítették a műhely-versenytáblákat is. A szakszervezeti bizalmi rendszeresen foglalkoznak a brigádokkal és a felajánlások értékelésével, így minden dolgozó tudja, mire számíthat, hol tart az üzem.

Évente 20 ezer előfizetői kérésűléket javítanak. A manuális távbeszélő-központokat javítani, új berendezéseket szerkeszteni és gyártani széles körű, jelentős munka. A Posta Központi Javító Üzem eddig dicséretesen látta el ezt a nehéz feladatot, s hogy ez így lesz a jövőben is, arra biztosíték, hogy már 27-szer nyerték el az Előzsm címét, háromszor pedig egy-egy évre őrizték a Minisztertanács és a SZOT vándorzásjelét is.

Kapályag Imre

Az új Munka Törvénykönyvről

Az 1951. február 1-én életbe léptetett Mt., mint törvényerejű rendelet, számos olyan részletintézkedést is tartalmazott, amelyeket aránylag rövid időn belül módosítani kellett. Az új Mt. csak a meghatározó jellegű rendelkezéseket, az alapvető munkajogi szabályokat fogja tartalmazni. A kevésbé állandó szabályok a mozgékonyabb végrehajtási utasításokba kerülnek. Ilyenek lesznek: a népgazdaság egész területén érvényes kormányrendelet; az ugyancsak egységes rendszert kívánó országos érvényű miniszeri rendelet; az egyes népgazdasági ágazatok irányító miniszeri utasítások.

A vállalati szinten rendezendő kérdések zömével a vállalat és a szakszervezet által kötendő kollektív szerződésbe kerülnek.

Az új szabályozás alapvetően a gazdasági mechanizmus reformjának előmozdítását célozza. A nagyobb vállalati önállóság rugalmasabb munkaadó-gazdálkodást kíván. Megszűnik a munkaviszonyának a dolgozó részéről történő felmondásához fűződő joghatárvonal, a munkáltató felmondási joga is egyszerűsödik. Megszűnik a túlzott központi beleszólás a gazdálkodásba.

A munkaviszonyt érintő rendelkezések szabályozása a szakszervezet és a gazdasági vezetők egyetértésében történik, a dolgozók nagyobb csoportját érintő kérdésekben kötelező lesz a szakszervezet véleményének kikérése, viszont az egyedi ügyekben az intézkedési jog egy személyben a gazdasági vezetőt illeti.

Mindezek csak a legáltalánosabb jellemzői az új tervezetnek, amelynek széles körű megvitatása jelenleg ország-szerte folyik. A felmerülő észrevételeket és javaslatokat június hó végéig kell eljuttatni a megfelelő fórumokhoz, szakszervezeti vonalon a Munka Szervezőbizottságához, illetőleg a SZOT Bér- és Munkaügyi Osztályához. A hozzáuk érkező észrevételeket ugyancsak oda továbbítjuk.

gy—m

● A filatelia ritkaságai közé tartozik az a „kolera-level”, amelyet nemrégiben Párizsban árverésen adtak el. A levelet a múlt századbeli nagy kolerajárvány idején adták fel Párizsban, s „Füstölve” felíratú bélyegzővel látták el, amely jelzi, hogy fertőtlenítették.

● „Férjemet, a postamestert elbocsátás fenyegeti. Kérem, segítsenek!” A kétségbeesett sorokat az Indiana állam-beli San Benda városkából írták Washingtonba, a Postaügyi Minisztériumba. A válasz a következő volt: „Kérjük, hogy férje levélben magyarázza meg, miért fenyegeti őt az elbocsátás.” A feleség válasza: „Ha a férjem írni tudna, akkor nem félnék attól, hogy elveszti állását.”

● A Vatikán postahivatala a bélyeggyűjtők nagy örömeire hibás postabélyegzőt használt a hírközlés világnapja alkalmából. A bélyegzőn a latin „Communicatio” szó két „m” helyett csupán egyet szerepelt.

● A Nemzetközi Elektromos Hírközlési Szövetség Genfben tartott konferenciáján jóváhagyták az egész világra kiterjedő automata telefonösszeköttetés 2000-ig történő kiépítésének a tervét. Az összeköttetésnek a jelzett időpontig 600 millió hívószáma lesz.

● Franciaország nyerte a bélyeggyűjtők 1967. évi nagydíját a „Műkincsek” című sorozattal. „A Juniet család kocsija” nyomású bélyegével. A második helyen San Marino, a harmadik helyen Belgium végzett.

Szabó László

POSTÁS PANNI LEVELE

A Szakma Ifjú Mesterei

Mostanában sok szó esik az ifjúságról. Meg kell mondani, nem mindig dicsérőleg. „Ilyenek a mai fiatalok”, „olyanok a mai fiatalok” — hangzik. Vitába szeretnék szállni ezekkel a véleményekkel, mert általánosítanak. Nem lehet általánosítani! Nem lehet egy pár helytelenül viselkedő fiatalról következtetni a mai fiatalokra. Vannak rendkívül becsületes, szorgalmas, tanulni vágyó, példamutató fiataljaink is — és ezek vannak túlnyomó többségben —, akikre érdemes felfigyelni. Ilyenek például a szakma ifjú mesterei is. Tavaly a posta területén 1153 ifjú dolgozó vizsgázott sikerrel e mozgalomban. A Posta Központi Hírlap Irodánál: Koncz Ferencné, Papp Imréné aranyérmes, Demeczky Márta, Erdélyi Miklósné, Hargitai Ilona, Szakál Erzsébet ezüstérmes, Fikó Józsefné, Juhász Anna bronzérmes lett.

Meghatottan vették át a felhívásokat —, pedig nagyon megérdemelték. Mégis... Meghatódtak, mert ők is érezték, hogy az a kis felhívás, amelyet büszkén viselhetnek, a társadalom elismerését fejezi ki. Vajon mi ösztönözte őket a tanulásra? — Összefüggésében akartam látni a távolban folyó munkát — mondja Koncz Ferencné. — A tanultakat hasznosítani tudom munkámban. Nem volt könnyű az összetett írásbeli vizsga. Ugy hallom, máshol, postán kívüli szerveknél könnyebb, mindössze 10 kérdésre kell felelni, de én nem találom ezt helyesnek. Komolyabb, akkor az egész jobban szolgálja a célt, ha nagyobbak a követelmények. Bizony, voltak problémáim is, mert a munkám, családom — 6 éves gyermekem — ellátása majdnem minden időmet lefoglalja, de azért a tanulásra is szakítottam időt, sokszor az autóbusszon is tanultam...

A többi szaktársnő is hasonlóképpen nyilatkozott. Jó volt, s tovább szeretnék tanulni. Így beszél erről négy asszony is négy lány. Kérdezem a lányokat: — Szeretnek szórakozni, táncolni? Felcsillannak a szemek. — Igen, nagyon. Táncolni, szórakozni, de dolgozni is.

Hát ilyenek a mai fiatalok és jó, hogy ilyenek. Büszkék lehetünk rájuk. Szinte mindenük megvan, és mégis fűti őket a lelkesedés, a tanulás vágya, a szakmaszeretet. Ezekből lesznek a jövő emberei. Minden remény megvan arra, hogy ahol szükség van rájuk, meg is állják a helyüket. Biztosíték, a jellemük.

A következő évfolyamra újabb 28 lelkes fiatal jelentkezett.

Amikor a fiatalokat bíráljuk, egy kicsit mindig önmagunkat is bíráljuk. Miért viselkedik helytelenül az a fiatal? Miért van kétségkívül sok probléma rétegükkel? Miért? Azért, mert sokszor legyintünk ahelyett, hogy fáradságtalanul segítenénk. Jó szívet, akarással. A Posta jó hírnevét sok-sok becsületes ember munkája kovácsolta. Így kell sok-sok becsületes embernek a fiatalok nevelésében is összefogni.

Postás Panni

Akik önként mennek a tűzbe

Az önkéntes tűzoltótestületek, létesítmény-tűzoltóságok évről évre nagy aktivitással készülnek a hagyományos tűzoltóversenyekre. A legjobbak mintegy 70 éve mérik össze erejüket járási, megyei, országos és nemzetközi szinten. A Posta Központi Járműtelep önkéntes tűzoltói 1947 óta működnek szervesen, rendszeresen részt vesznek a kerületi versenyeken, s több ízben értek el már első helyezést is. Május 20-án öt kerületi kis motorfecskeindó szerelésében.

Remélik: 1968-ban részt vehetnek a moszkvai nemzetközi versenyen.

Borsányi Klára

★

A Soproni Postaigazgatóság létesítménytűzoltósága példásan teljesítette a kiképzési előírásokat. A dicséretre méltán rászolgáltak, hiszen tavaly a soproni önkéntes tűzoltóság megalkulásának 100. évfordulója alkalmából rendezett versenyen 18 raj között megérdemelten szerezték meg az első helyet. A május 14-én rendezett járási versenyen szintén elsősként.

Tolnai Ferenc

A nyári gyümölcs minden íze, zamata a GYÜMÖLCSLEVEKBE!
A valódi gyümölcsleű üdít, frissít!

KÓSTOLJA MEG

Egy évig Budapesté...

Szántódon — a Nagykanizsai Postás Természetbarátok rendezésében — került sorra idén az évenként ismétlődő Postás Természetjáró Találkozóra.

A tájékoztató verseny távja — 300 méter szintkülönbségű pályán — 5475 méter volt. Ezt a távolságot a férfiaknak 110, a nőknek 137 perc alatt kellett megtenniük, tíz ellenőrző pont érintésével. A férfi felnőtt mezőnyben a Soproni II., a Bp. Postás és a Wekerle-telep hibapont nélkül végzett a fenti sorrendben. A felnőtt nők mezőnyében csak a Bp. Postásnak és a Pécsi Postásnak sikerült 0 hibaponttal végeznie, a 3. helyezett Cegléd már 100 hibapontot gyűjtött össze.

A tájékoztató verseny távja 6675, szintkülönbsége 220 m volt. Itt vegyes csapatok indultak. A versenyszámban is a budapestiek szerepeltek a legjobban, miután 16 jó pontot szereztek az ugyancsak 8 jó pontot kihasználó Vezérigazgatóság II. előtt. A 3. helyezett Vezérigazgatóság I. azonban 13, a 4. helyezett elérő Zalaegerszeg 38 és az 5. helyezett Cegléd 48 rosszpontot kapott.

Ezekkel az eredményekkel, illetve ezek összesítéseként a postás természetbarát találkozó emlékére alapított Postás Kupa védője az 1967/68-as évre a Budapesti PSE lett 14 pontszámmal. A további helyezések: 2. Sopron, 3. Vezérigazgatóság, 4. Pécs, 5. Cegléd, 6. P. WSC, 7. Zalaegerszeg, 8. Salgótarján. Az 1968. évi találkozó rendezését Sopron vállalta.

v. j.

Sport hírek

Remek küzdelmet vívott a Sportszarnokban az országos I. osztályú női tornász bajnokságon Hupka és Bellák, a Bp. Honvéd és a Bp. Postás kitűnő formában lévő versenyzője. A bajnoki címet ugyan a Bp. Honvéd versenyzője nyerte, de a szakemberek a legteljesebb elismeréssel vélekednek Bellák teljesítményéről is.

Vigyáznak a vezetők és a játékosok is a labdarúgó üzemi bajnokságban, hogy a sportszerűségi versenyben is jól szerepeljenek a csapatok. Különösebb sportszerűtlenség még nem akadt, amit bizonyít, hogy a verseny elősorjában egész sor csapat neve nem találjuk meg — esélyesként. De másként festene a helyzet, ha például a kármokozásért, a trágár beszédért is büntetőpont járna...

A kosárlabda Postás Kupa ez évi küzdelmét Pécsen rendezték. A nőknél „összejött” ugyan négy csapat, érthetetlen azonban, hogy ebben a népszerű sportágban a férfi „mezőnyt” csak két csapat képviselte. A női mezőny végeredménye: 1. Sopron, 2. Pécs, 3. Szeged, 4. Miskolc. A férfiak versenyé az egyetlen lejátszott mérkőzés eredményével — Pécs—Szeged 69:50 — dönt el.

Két második helyezést értek el a Bp. Postás kerékpárosai Budapest pályabajnokságán, bár mindkét számban — kis szerencsével — az első helyen is végezhettek volna. A 4000 m-es egyéni üldözőversenyben Benkő, a motorvezetés számban pedig Dömötör szerzett a Bp. Postás színeiben ezüstérmes.

Debrecenben július 22-én és 23-án bonyolítják le a labdarúgó Postás Kupát, amelyen a rendező debreceniek mellett Budapest, Pécs és Sopron postás csapata vesz részt. Az első nap párosítás: Debrecen—Pécs, Budapest—Sopron. Másnap a két győztes, illetve a két vesztes csapat játszik egymás ellen.

v—y.

Inter a Lumumba utcában

Olaszországban nem járnak mostanában jó napok a kétszeres Európa Kupa-győztes Interre. Bezzeg a Lumumba utcában...

„Inter—Bp. 4-es II. 3:1” írja a játékvezető a jegyzőkönyvbe a HTI Inter győzelmét, amelyet Reményi (2) és Szegedi góljával ért el. Igaz, hogy a Postás üzemi labdarúgó-bajnokság III. fordulójában, de azért a Postás Inter — a III. osztályú bajnokság egyik esélyese — éppen úgy tud örülni a két pontnak, mint világhírű névrokona örült volna, ha az idei EK-döntőjében a skót Celtic Glasgow ellen nem vereséggel vonult volna le a pályáról.

— Jól van Kajla! — súvít egy hang egy másik kispálya felől, ami egyrészt a jó torok bizonyítéka, másrészt annak, hogy igazi „nonstop” futballmúsort pereg az üzemi bajnoki napokon a Bp. Postás sporttelepén. Kajla nem más, mint Kovács Pista, a IV. osztályban játszó gépi adatfeldolgozó gólerős, kifejezetten ballabás csatára, aki éppen egy hatalmas lövést — Schramek, a Lipót kapusa szépen védte — kapott ilyen harsány elismerést.

Akár úgy is mondhatjuk, színes futball-kaleidoszkóp elevenedik meg hétről-hétre. Öreg és fiatal postás dolgozók kergetik jól, rosszul, de egyforma lelkesedéssel és egyforma „haszonnal” a varázslatos börtönlabdát. A „haszon” valóban komoly: egészségük, amely a vidám, sokmozgásos játékban gyarapodik, erősödik. Mondjuk csak ki kerteles nélkül: jó dolog ez az üzemi bajnokság!

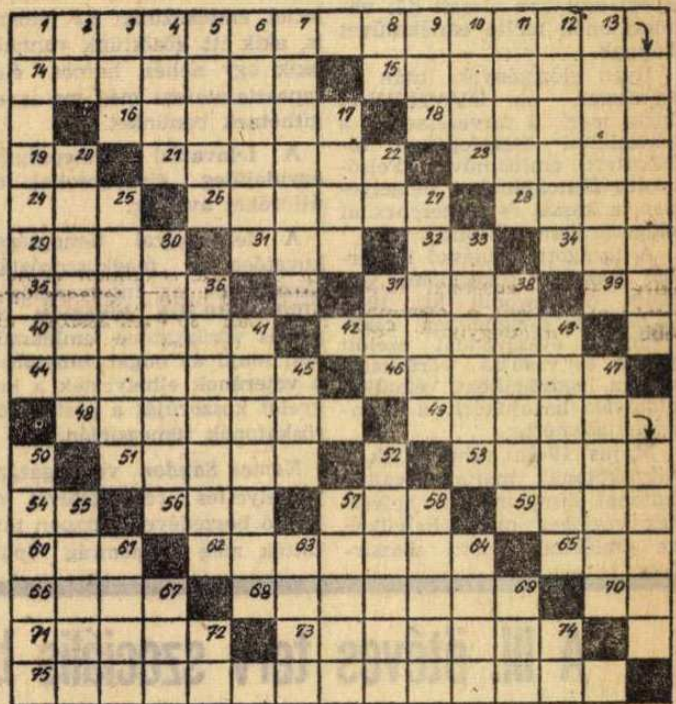
És jól is van rendezve. A sok-sok lelkes társadalmi szb. és sportaktív valóságos futballgözeget irányít, intéz, vezényel és készít elő a négy osztályban — ötödik az Öregfiúk-bajnoksága — rendszeresen sorra kerülő mérkőzésekre. Ez már igazi tömegsport, amelynek bonyolítása nem könnyű, de nagyon szép és komoly szakszervezeti mozgalmi feladat is.

Lássuk, az egyes osztályokban a 4—5. forduló után mi is volt a helyzet az élcsoportban.

Az I. osztályban a Ferenc, a Zavarvizsgáló, az Alkőzpont, az Erzsébet és a PEKÜ egyaránt 2—2 pont vesztéssel küzd a bajnoki címért. A II. osztályban is hatalmas harc alakult ki a Belváros I., a Bp. 78-as I. és a HÁLEP I. között. A III. osztályban — a jelek szerint — az Újpest I-es, a HTI Inter, az Alkőzpont III. és a POTI között dől majd el a bajnoki cím sorsa, míg a IV. osztályban a Bp. 62-es öt forduló után is pontvesztéssel nélkül, 13:5-ös remek gólaránnyal áll az élen. Igaz, mögötte a Kísérleti Intézetnek is 17:7-es a gólaránya, viszont egy veresége is van. Zuglói is jól áll ebben az osztályban.

Vedres József

Keresztrejtvény

VÍZSZINTES: 1. Cházár András utca 13. sz. alatt tanácskoznak június végén. 14. Erős francia cigaretta. 15. Lepokasz. 16. Másoltatta. 18. Könnyű kis ügy (+). 19. Zeneművek előtt szerepel gyakran. 21. Nagyvárosi Törökországban. 23. Erdei tündér. 24. Maró anyag. 26. USA állam. 28. Halál — franciául. 29. Vág. 31. IAM. 32. Helyhatározó rag. 34. KOT. 35. A Posta Szociális Hivatal vezetőjének neve. 37. Írószerszám. 39. Irány. 40. Leányok (névelő). 42. Figyelhet. 44. Villamos forgórészek. 46. és a szürke ló! Mándy Iván műve. 48. Rebellisek. 49. A szakszervezeti munka fontos feltétele. 51. Nomádok lakása. 53. Megmarad. 54. Mássalhangzó, ejtés szerint. 56. Ital. 57. Világtalan. 59. Enekhármas. 60. Templomáról híres község. 62. Sportol. 65. IUS. 66. Véredényekkel behálózott. 68. Ruhásszekrény (fr. fonetikus). 70. Fordítva: köztűz. 71. Idegen férfinév. 73. Becézett Mária és Olga. 75. Szakszervezeti üdülők.

Beküldendő: vízszintes: 1. 49. 75. függőleges: 1.

Beküldési határidő: július 15.

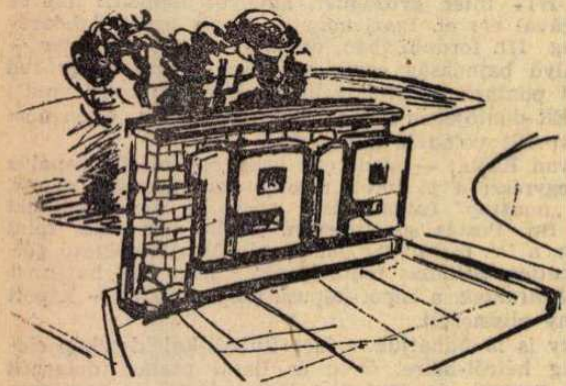
A május havi keresztrejtvény helyes megfejtése: Vízszintes 1.: A magyar szakszervezetek alapszabálya. Függőleges 1.: Alakulásának ötvenéves jubileuma. 24. Kereslet. 30. A kínálat.

Könyvjutalmat nyertek: Németh Lajos (Budapest), dr. Zsilák György László (Budapest), Csendes Károly (Szolnok 1.), Szabó Ferenc (Balassagyarmat), Koppányi Sándor (Balassagyarmat).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bárcsai György
Szerkesztőség: Budapest
XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54.
Telefon: 224-819
Felelős kiadó: Gábor Márton
a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjesztő a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda, Budapest

„Legyen övék az emlékezet...”

„Ifjak voltatok, a világ is az volt,
Szenvedést kért és életet,
Kegyetlen útjain sokan elestek,
Legyen övék az emlékezet.”

A küldöttség vezetője úttörő-köszöntésre lendítette a kezét és így szólt:

— Mi, felszólaló úttörők, azért jöttünk fel Budapestre, hogy a miniszter bácsi segítségét kérjük.

Dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter leültette vendégeit, süteménnyel, gyümölcslével kínálta meg őket, majd megkezdődött a tanácskozás.

— Miről van szó pajtasok, mihez kérték segítséget?

— A postás és vasutas vöröskatonák emlékművének felállításához.

— De hiszen úgy tudom, Felsőzsolcán és Ongán van ilyen emlékmű a temetőben.

— Igen van, de Felsőzsolca fejlődött, terjeszkedik és a temetőt nem sokára felszámolják.

— Érttem — válaszolta a miniszter —, kérésüket örömmel teljesítem. Igérem nektek, hogy a Miskolc környéki csatában elesett hős vöröskatonák méltó emlékművet kapnak.

Ilyen előzmények után a miniszter az UVATERV-et bízta meg a tervezéssel, s a társadalmi összefogással elkészített emlékművet Felsőzsolca főutcájának a tengelyében, a kassai és a szerencsi út elágazásában állították fel.

A faragott terméskő háttérből csak egy sokatmondó évszám domborodik ki: 1919. Ebben az esztendőben csak a fél évszázaddal ezelőtti postás és vasutas vöröskatonák a legdrágábbat, életüket áldozták hazájukért, a munkáshatalomért.

Május 19-én exhumálták a vöröskatonák maradványait és katonai díszpompával helyezték végleges nyughelyükre, az emlékmű előtti díszsír-

helyre. Május 21-én Horn Dezső, a miniszter első helyettese avatta fel a monumentális emlékművet, az egykori harcok negyvennyolc veteránjának jelenlétében. Az avatóünnepségeken ott volt dr. Zsuffa Szabolcs szakszervezetünk mb. főtitkára, Szabó Antal a Vasutas Szakszervezet főtitkára, Nemes Sándor vezérigazgatóhelyettes, Lindner József, a MÁV vezérigazgatója és Felsőzsolca lakosságának nagy része, mintegy nyolcszáz úttörő és kisdobos, valamint társadalmi és tömegszervezet képviselője. Ünnepi beszédében Horn elvtárs többek között ezeket mondotta:

— Új emlékművet avatunk e szép májusi napon. A Magyar Tanácskörtársaság védelmében hősi halált halt postás és vasutas vöröskatonának, 1919 hóseinek állítunk maradvány emléket. Kegyetlen emlékeztünk az élőkre is, akik itt közöttünk vannak, akik egy nehéz, harcos élet tapasztalataival még ma is segíthetnek bennünk.

A felavatási ünnepséggel egyidejűleg kisdobosokat és úttörőket avattak.

A felszólaló ünnepséget követően megszólaltak Gesztelyen az intervenciók által 1919-ben kivégzett 21 postás vöröskatonák emlékművét, majd az onnai temetőben a veteránok elhelyezték a kegyelet koszorúját a postás vöröskatonák tömegsírjára.

Nemes Sándor vezérigazgató-helyettes részvételével és avató beszédével e napon tartották meg a nemrég épült

művelődési ház névadó ünnepségét. A község új művelődési háza Petrovics Ferencnek, a postás vöröszászlóalj hősi halált halt parancsnokának a nevét viseli.

K. E.

Az 1919-es Postás Vörös zászlóalj veteránjai június 4-én a felszólaló úttörőknek vörös selyem csapatzászlót adtak át a helyszínen, ünnepélyes keretek között. A csapatzászló átadásakor a felszólaló úttörők a küldöttség veteránjait a „Tiszteletbeli úttörő” tagsági könyvekkel tüntették ki.

TÍZEZER NAP

A cannes-i filmfesztiválon képviselte színeinket Kósa Ferenc fiatal rendező alkotása, a Tízezer nap. Nem kétséges, hogy ez a film újabb állomás a filmművészetünk egyre messzebb vezető útján. A Tízezer nap története egy magyar falu életét fogja át, több évtizedes történelmi mozgást ábrázol korszerűen, szereplőinek sorsán, életútján pergetve át a hatalmas, izgalmas és súlyos konfliktusokkal terhes korokat.

Aligha lehet nagyobb dícséretet mondani, mint ha kijelentjük, hogy a Tízezer napra ismét felfigyel a filmvilág, mert emberábrázolása, problémáztatása, művészi eszközei a jelenkori filmművészet legkorszerűbb színvonalát képviselik.

A főhősök, Széles István és Bánó Fülöp, úgy járják meg

A közelmúltban a műszaki végrehajtó szervek átszervezésének tapasztalatairól szóló tájékoztató jelentés szerepelt elnökségünk ülésén.

Az átszervezéssel sikerült elérni a végrehajtó szolgálat vezetési színvonalának emelését. Szervezettség, hatékonyabb és biztonságosabb lett a munka azzal, hogy a fizikai dolgozók széttagoltságát megszüntették és szinte mindenütt munkacsoportokat, brigádokat szerveztek. Az adminisztrációs munka alapjában egyszerűbb és kevesebb lett. Az átszervezés után a körzetmesterségeknél szocialista címmért küzdő brigádok szerveződtek. A jubileumi munkaversenyben a szocialista brigádmozgásban részt vevők járnak az élen, sőt a távközlési üzemekben ezenkívül versengenek a szocialista munka üzemé címért is.

A fentiekben túlmenően több, a dolgozókat érintő probléma megoldására is sor került. Így a Postavezérigazgatóság szakszervezetünkkel egyetértésben rendezte a távközlési üzemek dolgozóinak munkaruha-ellátását. A bérfelelőseket — az alapbér emelésével — lényegesen rendezték. Növelték a motorkezelőpárok, gépkocsik számát. Megjegyzendő a dolgozók részéről az az igény, hogy inkább kis tehergépkocsikat biztosítsanak számunkra, mert azzal az anyagellátást is meg tudják oldani. A hálózatiépítő

üzemknél a cél: a nagyüzemi módszer kialakítása. Több igazgatóságon 1966-ban fizikai munkát megkönnyítő munkagépeket (betonkeverő gépek, kompresszorok, utánfutók, árokások stb.) szereztek be. Kísérlet céljából a hálózatiépítő üzemeket egy-egy öltözőkocsival is ellátták. Az átszervezés nyomán mutatkozó eredményeket az elnökség elsősorban annak tudja be, hogy a Postavezérigazgatóság megalapozott előtanulmányok alapján döntött az átszervezésről. A szakszervezet mozgósította az érintett területek szakszervezeti tisztségviselőit, aktivistáit, és a dolgozókat az átszervezéssel összefüggő feladatok ellátására.

Az eredmények mellett néhány megoldásra váró feladatról is szólt a tájékoztató. A

változó munkahelyi átalány bevezetésével például bérfelelőseket kellett a távközlési üzemek óráberes dolgozóit és a volt szakaszkezelő vonalfelügyelőket között. A munkaruha-ellátást a hálózatiépítő üzemknél még ez évben rendezni kell. Fontos, hogy a változó munkahelyeken foglalkoztatott dolgozók szociális és munkakörülményeit a III. ötéves terv időszakában munkásszállások létrehozásával, valamint az öltöző- és lakókocsik beszerzésével jelentősen javítsák. Nem kielégítő a tervszerű megelőző karbantartás hatékonysága sem. Mivel a körzetmesterek lényegesen magasabb szintű feladatot látnak el, mint a volt vonalfelügyelők, az elnökség javasolja: szervezzék meg szakmai továbbképzésüket.

B. Gy.

Híradástechnikai újdonságok

A Budapesti Nemzetközi Vásáron nagy érdeklődéssel fogadták a kül- és belföldi szakemberek, közöttük a postás dolgozók, az ORION D.M. 400/6 felzésű legújabb mikrohullámú berendezést. Az új fajta mikrohullámú adó-vevő állomások — amelyeknél az elektroncsöveket teljes egészében tranzisztorok helyettesítik — egyidejűleg 64 „drót nélküli” telefonbeszélgetésre és táviró-összeköttetésre alkalmasak.

Az új berendezés minden szempontból korszerű. Így távellenőrző műszer is rákapcsolható, amely beavatkozás nélkül figyeli a hálózathoz tartozó állomásokat, s jelzi az esetleges üzemzavarokat. Ezek az állomások hálózati árammal működnek, áramzavar esetén azonban rögtön működésbe lép a saját akkumulátortelep, így módon a hirtovábbtáiban nem fordulhat elő fennakadás.

A gyár vásári sajtótájékoztatóján elmondották, hogy az első állomásokat kísérletként Budapest és Kékestetőn helyezték üzembe. Az erősítő Gődből állították fel. A két állomás között rendszeres telefon-, távirat- és telefaxpróba tartanak.

Az idén további 24 állomást gyártanak, de kialakítják a család többi tagját is, hogy 8000 megahertzia többféle frekvencián helyezhessenek üzembe tranzisztoros mikrohullámú berendezéseket.

A Beloiannisz Híradástechnikai Gyár — a többi között — crossbar-rendszerű, tehát kopásnak kitett alkatrészek nélkül működő telefonközpontokat mutatott be. A sajtótájékoztató elmondották, hogy az elmúlt 5–6 évben szinte teljesen kicserélődtek a nehézhíradástechnika; gyártmányai, így a telefonközpontok, mintegy 85 százaléka már kopásnak kitett alkatrészek nélkül, crossbar-rendszerben készül. Megtudtuk azt is, hogy jelentősen előrehaladtak a Druzsba-mikrohullámú lánc gyártásának előkészületeivel, amely — mint köztudott — a szovjet kutatóintézetekkel együttműködve készül, s több mint 1900 telefon-távíró összeköttetésre, színes, vagy fekete-fehér tv-adások közvetítésére alkalmas.

A vásár egyik fő slágere a színes televízió volt. S bár a készülékeket természetesen csak a színes tv-adó üzembe helyezése után hozhatják Magyarországon forgalomba, jó dolog, hogy a gyártást rövid időn belül megkezdik, s a készülékeket egy ideig exportálják. Ennek egyik előfeltétele a színes televízióhoz szükséges, elektroncsövek gyártásának megoldása.

Az Egyesült Izzóban már az idén megkezdődik a vevőcsövek kísérleti gyártása. Valószínűleg együttműködési megállapodásokat kötnek majd a baráti országokkal, hogy valamennyi csőtípust ne kelljen minden országnak gyártania.

(macsári)

A III. ötéves terv szociális beruházásairól

Szakszervezetünk elnöksége legutóbbi ülésén megvitatta a Posta III. ötéves tervében szereplő munkavédelmi, beruházási és fenntartási munkák előkészítésével, megvalósításával kapcsolatos beszámolót. A tervidőszakban a posta összesen 55 millió 300 ezer forintot tervez elsősorban új munkásszállások építésére, öltözők, mosdók stb. létesítésére, a nehéz fizikai munka gépesítésére.

Az elnökség megállapította: a fokozatos fejlődés ellenére a postaszervek egy részénél a korszerűtlenség és zsúfoltság miatt kedvezőtlen helyzet alakult ki. A Posta előtt álló feladatok a jövőben nem csökkennek, hanem növekszenek, s ezzel egyidejűleg nő a munkakörülmények fejlesztésére fordítható anyagi lehetőség is. Ugyanakkor a tervezett szociális és egészségügyi beruházásoknál — különösen a munkásszállások esetében — az előkészítésben általános késedelem tapasztalható. Az elnökség megállapította szerinti az említett feladatok gyorsabb ütemű megvalósítása érdekében a Postavezérigazgatóság, a középfolki postaszervek és a területi szakszervezeti szervek határozottabb intézkedéseire van szükség.

Az elnökség egyetértelműen foglalt állást abban is, hogy a termelőjellegű beruházásokkal egyidejűleg kell megoldani a szociális és egészségügyi problémákat is. A postaszerveknek mutatózó szociális elmaradottságot az ötéves terv végéig szükséges csökkenteni, s ahol lehetséges, azt fel kell számolni.

Az elnökség egyetértett abban, hogy Békéscsabán, Kecskeméten, Nyíregyházán és Veszprémben a munkásszállásokat a postai fejlesztés keretében építsék meg. Ezeket a helyeket — de másutt is — a munkásszállások megépítéséig lakókocsik beszerzéséről kell gondoskodni. Helyeselték azt a törekvést, hogy a tervezett munkásszállások és egyéb szociális, egészségügyi létesítmények a helyi adottságoknak megfelelően a legkedvezőbb módon, gazdaságosan valósuljanak meg. A beruházások megvalósításánál ez azonban időbeni késedelmet nem okozhat. Napirendre került a szakszervezeti tisztsé-

gviselők és aktivisták 1966/67. évi alap- és középfokú politikai oktatásáról szóló jelentés. Az elnökség legutóbb 1966. júniusában tárgyalta ugyanezt a kérdést az 1965–66-os oktatási évről vonatkoztatva, és a főbb tennivalókat is meghatározta. A jelentés hangsúlyozza: a feladatoknak részben megfelelték, összességét tekintve azonban elmaradás mutatkozik a végrehajtásban, főleg a mennyiség kérdésében. Az adott időszakban 35 tanfolyamon 913 bizalmi részesült oktatásban. Ha az előző évet is figyelembe vesszük, akkor két év alatt összesen 1987 bizalmi végzett tanfolyamot. A valóságban azonban szinte minden évben a legtöbb helyen ugyanazok a bizalmiak tanulnak a tanfolyamokon, a másik, jelentős részüket nem vesz részt az oktatásban.

A fentiekben túl viszont az oktatás tartalmi színvonala jelentősen javult. Elsősorban a mindennapi gyakorlati munkamódszerek megismertetésére törekedtek, az aktuális kérdések magyarázatára is nagy gondot fordítottak. A reszortfelelősök részére két tanfolyamot szerveztek Szolnokon és Szabolcsban. A budapesti szakszervezeti szervek a társadalombiztosítási aktivisták, valamint a közönségszervezők részére szerveztek tanfolyamokat. Az SZMT-k által szervezett különböző reszorttanfolyamokon 113 tisztségviselőnk és aktivistánk vett részt.

Összesen tehát 1150 tisztségviselő fejlesztette mozgalmi ismereteit a szakszervezeti oktatás keretein belül. A következő oktatási évben feltétlenül gondoskodni kell a szakszervezeti választásokat követő tájékoztató és alapfokú tanfolyamok megszervezéséről. Az elnökség a vonatkozásban február 23-án külön határozatot hozott. Nagyon fontos, hogy az új gazdasági mechanizmusról, a szakszervezet ezzel kapcsolatos szerepéről és feladatairól a tisztségviselőket, aktivistákat tájékoztassák. Az ősszel induló alapfokú tanfolyamokat nagy gondalal kell megszervezni. A középszervekre e vonatkozásban nagy munka vár.

KÖNYV A MEXIKÓI POSTÁSNAK, HA ESIK AZ ESŐ.

A POSTÁSOK 31 SZÁZALÉKA ÖTVEN ÉVESNEL IDŐSEBB.

— Es miért nem akarsz kézbesítő lenni, ha nagy leszel?
— Mert a rolleromat nem használhatnám...

POSTÁS HUMORZSÁK

EGY HÍR: Sok postás naponta 200 emeletnyi magasságot is megtesz — gyalog...

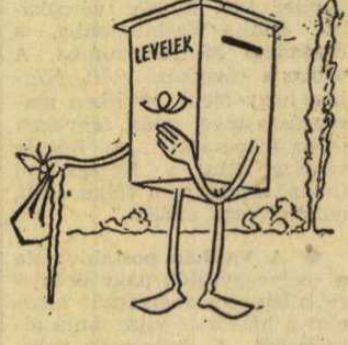
A REKORDER MUNKÁBAN

NAGY SIKERE VAN A SPIRÁLRUGÓS TELEFONZSINÓRNAK.

— Szomszéd! Magát keresik!

BALATONARÁCSON EGYIK UTCARÓL A MÁSIKBA HELYEZGETIK A POSTALADÁT.

— Most hova menjek, hogy abszolút ne találjanak meg?

A PERKÁTAI POSTAHIVATAL ATMENETILEG A HELYI KÖNYVTÁRBA KÖLTÖZÖTT.

— Szakikám inkább innen vegyen ki könyvet, mert felbiller az asztalom